

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

32. ČÍSLO / XXIII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

9. SRPNA 2015

Z obsahu:

**Panna Maria nám
nepřichází říkat nic nového**
Homilie papeže Františka
při mši svaté
v Caacupé (Paraguay)
11. července 2015
- strana 2 -

Nanebevzetí Panny Marie
Prof. Dr. Georg May
- strana 4 -

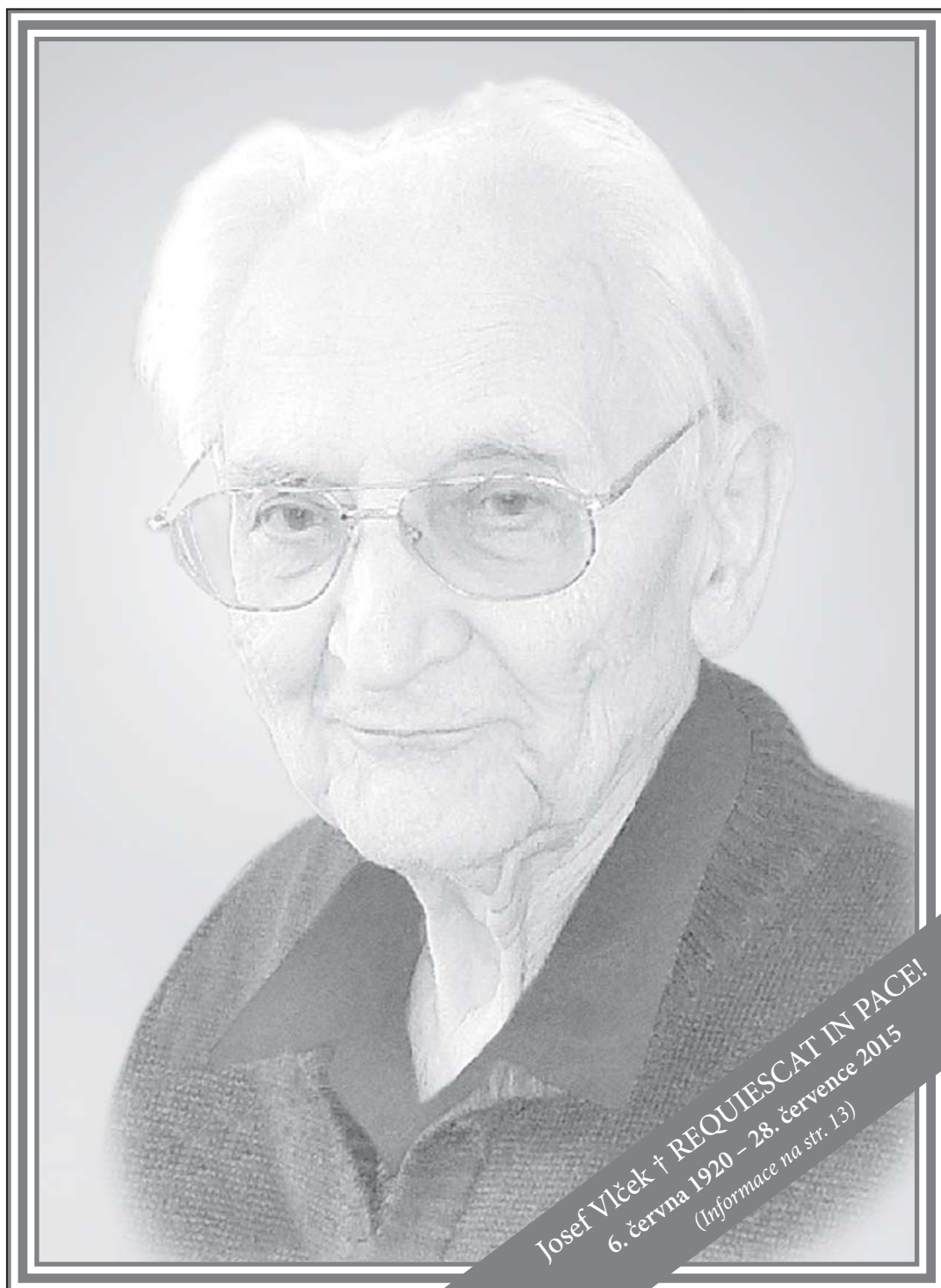
**Život podle Mariina vzoru
a mariánský život**
v Marii kvůli Marii (13)
- strana 6 -

**Odpusťte a bude vám
odpuštěno! (2 - dokončení)**
Svědectví bývalé modelky
Ani Goledzinowské
- strana 6 -

**Vychovávat v duchu
sv. Dona Boska (5)**
- strana 8 -

**Bl. Maurice Tornay,
švýcarský misionář
v Tibetu**
P. Gottfried Egger OFM
- strana 10 -

**„Pohledte na nebeské
ptactvo“ (Mt 6,26) (1)**
Mirosław Rucki
- strana 11 -

Josef Vlček † REQUIESCAT IN PACE!
6. června 1920 – 28. července 2015
(Informace na str. 13)

Panna Maria nám nepřichází říkat nic nového

Homilie papeže Františka při mši svaté v Caacupé (Paraguay) 11. července 2015

Být spolu s vámi tady, u naší Matky, zázračné Panny v Caacupé, pro mne znamená ocitnout se doma. Ve svatyni se my děti setkáváme s naší Matkou a připomínáme si, že jsme bratři. Je to sváteční místo setkání a rodiny. Přicházíme představit svoje potřeby, přicházíme poděkovat, prosit o odpuštění a znovu začínat. Kolik křtů, kolik kněžských a řeholních povolání, kolik zasnub a manželství se zrodilo u nohou naší Matky! Kolik slz, kolik loučení! Přicházíme vždycky se svým životem, protože tady jsme doma, a to nejlepší je vědět, že na nás někdo čeká.

Přicházíme jako již tolikrát, protože chceme obnovit svoje síly a žít radost evangelia. Jak neuznat, že tato svatyně je vitální součástí vás, paraguayského lidu? Tak to cítíte, tak se modlíte, tak zpíváte: „V Ede- nu tvého Caacupé je tvůj lid, Panno čistá, a prokazuje ti svoji lásku a víru.“ Jsme

dnes jako Boží lid tady u nohou naší Matky, abychom jí dali svoji lásku a víru.

V evangeliu jsme právě slyšeli andělovo zvěstování Panně Marii: „Raduj se, milostiplná, Pán s tebou.“ Raduj se, Maria, raduj se. Když uslyšela tento pozdrav, ulekla se a uvažovala, co znamená. Moc nerozuměla tomu, co se děje. Ale pochopila, že to přichází od Boha a přitakala. Přisvědčila Božimu snu, Božimu plánu, přitakala Boží vůli.

Toto přitakání, jak víme, nebylo vůbec snadné žít. Nepřineslo jí privilegia či ohledy, nýbrž to – jak jí předpověděl Simeon –, že její „vlastní duši pronikne meč“ (Lk 2,35). A jak pronikl! Proto ji tolik milujeme a nacházíme v ní pravou Matku, která nám pomáhá uprostřed komplikovaných situací uchovávat živou víru a naději. Přinese nám užitek, podíváme-li se na Simeonovo proroctví a znovu si projdeme ty nejobtížnější momenty Mariina života.

Ježíšovo narození. „Nebylo pro ně místo.“ (Lk 2,7) Neměli dům, příbytek, kde by uložili svoje dítě. Nebyl prostor, kde by mohlo přijít na svět, ani spřízněná rodina. Byli sami. Jediné přístupné místo byla stáj. V paměti se jí určitě vybavovala andělova slova: „Raduj se, Maria, Pán s tebou.“ A mohla by se ptát: „Kde je nyní?“ **Útěk do Egypta.** Museli odejít, jít do exilu. Tam nejenom neměli místo, rodinu, ale i jejich život byl v nebezpečí. Museli se dát na cestu a odejít do ciziny. Byli migranty pronásledovanými chytivostí a lakotou vládce. I tam bylo možno se ptát: „Kde je to, o čem mluvil anděl?“ **Smrt na kříži.** Neexistuje obtížnější situace pro matku, než doprovázet na smrt svého syna. Je to srdceryvné. A my vidíme Marii u paty kříže, jako každou matku, pevnou a neumdlévající, jak doprovází svého Syna až na kraj smrti, a to smrti na

Pokračování na str. 9

Vstupujeme do týdne, který končí sobotní oslavou vzetí Panny Marie s duší i tělem do nebe. Spolu s profesorem Dr. Georgem Mayem se můžeme zamyslet nad podstatou tohoto velkého tajemství katolické víry. (str. 4-5) Z našeho rozjímání pak můžeme vyvodit kupříkladu následující dva závěry: člověk potřebuje nutně Boha, i vzdor své nevěli toto přijmout (str. 6-7; 11-12); i přes všechny obtížné životní situace můžeme stále „doufat proti vši naději“ (Řím 4,18), neboť tak to dělala i Panna Maria a Boží Prozřetelnost v čase vyplnila vše, co jí bylo řečeno od Pána. Kdo chce mít Pannu Marii za Matku, musí být dítětem naděje, že vše je v ruce Božích, i když v dané chvíli věci vypadají jinak!

Velmi pozoruhodným se jeví životní příběh švýcarského misionáře v Tibetu, bl. Maurice Tornaye. (str. 10-11) Že došel mučednické smrti zastřelením ani neudivuje. Ale dá se říci, že nenápadným Božím zázrakem je to, že 66 let po jeho smrti stojí dodnes jediný katolický kos-

tel v Tibetu, ve farnosti, v níž působil a kde jsou uloženy jeho tělesné pozůstatky. V celém Tibetu je pak okolo 8000 katolíků. Je to neklamný důkaz toho, že cesty Boží jsou opravdu nevyzpytatelné

Editorial

a že Bůh odměňuje obět svých služebníků v mnoha dalších lidských pokoleních. Vzato do důsledku: I my Evropané jsme prostřednictvím svých předchůdců, obětujících své životy při hlásání Kristovy radostné zvěsti o spáse, obdrželi mnoho milosti k záchraně svých duší. My víme, že Ježíš za nás položil život na kříži... A to je na druhou stranu rovněž velká zodpovědnost každého jednotlivce, aby se nezpronevěřil oběti svých předků; oběti, která má hodnotu věčnou, protože jejím cílem je věčný život v Božím království. Ano, je třeba to připomínat stále: Na každém z nás bez výjimky záleží, co předáme pro spásu duší dalších generací. I když budeme jen malé stáde, ne-

znamená to ještě, že se nutně s tím musí vytrátit pravá katolická víra, ověřená dějinami spásy a životními oběťmi svatých a blahoslavených. Svätý Jan Bosco dobře věděl, a správně vyžadoval, aby vychovatel sám svým vlastním příkladem praktického zbožného života vedl své svěřence k přátelství a k životu s Ježíšem Kristem. (str. 8-9) To je malý příklad toho, jak nést zodpovědnost za spásu duše své i těch, které nám Bůh staví do cesty...

Každá doba, každé prostředí, ve kterém žijeme, má své výzvy. Na nás, kdo jsme poznali a vírou přijali Ježíšovu výkupnou obět na kříži, pak je, abychom se snažili tyto výzvy rozpoznat a ve spojení s Boží mocí a mateřskou pomocí a přímlovou Panny Marie také najít konkrétní odpovědi, jak těmto výzvám čelit a naplnit Boží vůli s láskou, která nás nutí, abychom nepřeslapovali na místě, ale dědictví otců a matek nesli dále – pro spásu duší našich i budoucích. Bůh nám v tom pomáhá!

Daniel Dehner

První čtení tě zavede do společnosti proroka Eliáše. Potkáváš se s ním uprostřed pouště. Je na útěku. Odkud a kam Eliáš prchá? Utíká z hory Karmel, kde Hospodinovou mocí pobil Baalovy proroky, a nyní ho za to stíhá nenávist jejich královny. Nečekej, že věrná služba Bohu a horlivé úsilí o spravedlnost a právo podle zákona ti vždy vyneše přízeň lidí. Eliášův osud je toho dokladem. Jeho osud na něho doléhá tak těžce, že si přeje od Boha smrt: *Už je toho dost, Hospodine. Ale přes všechnu nepřízeň, která ho stíhá, nepokládá to Eliáš za krivdu. Nepřičítá si žádné zásluhy, nevyslovuje žádné výčitky. Chce zemřít spíše s vědomím vlastní hříšnosti.*

Hospodin však ví, jak velká je slabost člověka. Jestliže ho povolává k další cestě, umí se postarat, aby mu nechyběly síly. Neváhá poslat dokonce svého anděla, aby posloužil věrnému služebníkov. Jak vidíš, nebeský hostitel dopřává Eliášovi dostatek spánku i pokrmu, aby se posilnil na další cestu. Pokrm, který anděl zajistil prorokovi, zcela změnil jeho situaci. Hospodinův dar je pro znaveného proroka něco mnohem většího než běžná strava. Eliáš, který se již chystal zemřít, v jeho síle znovu vykročí a vydrží na cestě celých čtyřicet dní, dokud nedorazí na Boží horu, daleko z dosahu nepřátel.

Jeho příklad je pro tebe povzbuzením, že Pán na tebe nezapomíná, ani když se ti zdá, že tě už opustil a přenechal osudu. Kdykoliv ti v jeho službě docházejí síly a zdá se ti, že už nemůžeš dál, jen lépe poznáváš, že sám od sebe nejsi schopen ničeho. Pán ti však přijde na pomoc právě proto, že padáš únavou. Nemusíš však mít obavy ani na poušti, kde můžeš najít jen trnité keře. Neohlížej se po krajině hojnosti, ale starej se, abys byl právě tam, kde tě Pán chce mít. Tvou hojností je On sám. *Hledáš-li jeho spravedlnost, všechno ostatní ti bude přidáno.*⁽¹⁾

Vždyť pokrm, který anděl připravil na poušti, je sotva stínem toho, co pro tebe připravil Bůh. Neposlal ti anděla, ale svého Syna a Ježíš ti nenabídne pokrm připravený na rozpáleném kameni, ale dá ti za pokrm sám sebe. Je vůbec možné tomu uvěřit?

První slova, která o tomto zázraku ponášá v Kafarnaum, vyvolávají přímo pohoršení. Boží štědrost a dobrota je tak

Pokrm na cestu

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Já jsem chléb živý.

nesmírná, že se to vymyká všem lidským představám. Jestliže Ježíšovi posluchači nemohou uvěřit ani tomu, že ten, který k nim promlouvá, *sestoupil z nebe*, jak budou moci uvěřit, že jim dá za pokrm sám sebe? K tomu, abys pochopil a přijal pravdu Ježíšových slov, nestačí tvůj rozum, jeho bystrost ani chápavost. K přijetí Ježíšova tajemství tě musí *přitáhnout sám Otec*. Více než rozum a vědění je tu potřebný dar víry. Víru má ten, *kdo se vyučil u Otce*. Víra je dána skrze smysly duše, kterými může vnímat to, co je od Boha.

S darem *živého chleba, který sestoupil z nebe*, se poji celá šíře Ježíšova tajemství. On sám je ten, *kdo sestoupil z nebe*, aby tělo, které *přijal z Marie Panny, dal za život světa*. Vydá je tak, že bude zabit jako obětní beránek, aby ovocem své oběti sytil jako chlebem všechny, které *přitáhne Otec*. Jejich cesta je totiž mnohem delší a namáhavější než ta, kterou měl před sebou Eliáš. Je to cesta na Boží horu, do nového života, ve kterém všichni, které Syn nasytí svým Tělem, budou *vidět Boha. Život světa je v tom, aby Boží milované děti žily navěky*. Neznamená to, že se vyhnou smrti, ale i když zemřou, *smrt nad nimi už nepanuje*⁽²⁾, protože ty, kteří jedí *Chléb života, Ježíš vzkřísí v poslední den*.

V Chlebu, který ti Ježíš připravil, se taji ještě více než jeho tělo, krev, duše a božství. Aby v něm toto všechno mohlo vstoupit do nejskromnější způsoby, musel Bůh nejdříve podstoupit nepochopitelné pokorenění: sestoupit ze své slávy, žít v poslušnosti a nakonec vydat sám sebe *do rukou hříšníků*⁽³⁾. A když ho Otec oslavil a posadil po své pravici, opakuje své pokorenění, znovu sestupuje a vydává se do rukou lidí jako Chléb života. Nejvyšší a Nejvznešenější se stává Maličkým, aby velikost jeho daru nepůsobila jako tvrdá řeč, která vyvolává pohoršení⁽⁴⁾. To ovšem nemůže pochopit ten, *komu to není dáno od Otce*⁽⁵⁾.

Připomínej si jeho do pokory zahalenou velikost co nejživěji, kdykoliv před sebou uvidíš malou Hostii, Chléb života,

Liturgická čtení

1. čtení – 1 Král 19,4-8

Eliáš šel na poušť asi den cesty. Šel si sednout pod jednu kručinku, přál si smrt a zvolal: „Už je toho dost, Hospodine, vezmi si můj život, neboť nejsem lepší než moji otcové!“ Lehl si a pod tou kručinkou usnul. Tu se ho dotkl anděl a řekl mu: „Vstaň, jez!“ Podíval se, a hle – u jeho hlavy chléb upečený na rozžhaveném kameni a džbán vody. Najedl se a napil a znovu usnul. Hospodinův anděl se vrátil podruhé, dotkl se ho a řekl: „Vstaň a najež se, neboť cesta by pro tebe byla příliš dlouhá.“ Vstal, najedl se a napil a šel v síle toho pokrmu čtyřicet dní a čtyřicet nocí až k Boží hoře Chorebu.

2. čtení – Ef 4,30-5,2

Nezarmucujte svatého Božího Ducha, který vám vtiskl svou pečeť pro den vykoupění. Daleko ať je od vás každá zahořklost, prchlivost, hněv, hádání, nactiutrhání a všechny druhy špatnosti. Spíše buďte k sobě navzájem dobří, milosrdní a jeden druhému odpouštějte, jak i Bůh odpustil vám pro Kristovy (zásluhy). Ano, napodobujte Boha jako jeho milované děti a žijte v lásce, jako i Kristus miloval nás a zcela vydal sebe za nás jako dar v oběť, vůni Bohu velmi příjemnou.

Evangelium – Jan 6,41-51

Židé reptali proti Ježíšovi, že řekl: „Já jsem chléb, který sestoupil z nebe.“ Namítali: „Copak to není Ježíš, syn Josefův? Známe přece jeho otce i matku. Jak tedy může tvrdit: „Sestoupil jsem

Dokončení na str. 5

kteří z nebe sestoupil. Čím hlubší a pokornější bude tvoje úcta k nejvyššímu, tím spíše nedovolíš, aby byl ještě více pokořován tím, že se po něm vztáhne tvoje ruka. Aby se jednou *tvoje tvář nemusela zardívat hanbou*⁽⁶⁾, přijímej ho jako *milované Boží dítě* v pokorné prostotě, v jaké přijímají svůj pokrm maličci.

Ustavičně chci velebit Pána, ať to slyší pokorní a radují se.⁽⁷⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Mt 6,33; ⁽²⁾ srov. Řím 6,5; ⁽³⁾ Mk 14,41;

⁽⁴⁾ srov. Jan 6,60; ⁽⁵⁾ Jan 6,65;

⁽⁶⁾ srov. Ž 34,6; ⁽⁷⁾ srov. Ž 34,2-3

Zásvětná modlitba

(Podle předlohy biskupa J. B. Sprolla)

Matko našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista, Matko všech vykoupených, Královno v říši Tvého božského Syna, ochránkyně církve, neposkvrněná nevěsto Boží, naděje těch, kteří nevidí žádné východisko a jsou zatíženi hříchy! K Tobě se utíkáme a volíme si Tě za Přímluvkyni u Ježíše, Tvého Syna.

Do Tvé mateřské ochrany předáváme našeho biskupa, naši farnost, kněze naší diecéze, všechny kněze a veškerý lid Boží, zvláště mladé lidi, děti, nemocné, umírající, pokoušené a všechny, kdo jsou v nebezpečí, že sejdou z cesty spásy a budou navěky ztraceni. Vypros jim milost, aby prozíreli a byli naplněni Duchem Svatým. Nedopusť, aby se světlo Kristovo u pokřtěných proměnilo ve tmou a abychom na konci svého života zde stáli jako strohy, které nepřinesly žádné ovoce.

Svolávej na nás požehnání svého božského Syna, neponechávej bez odpovědi naši odevzdanost Tvému svatému, neposkvrněnému Srdci. Spoj svoji mocnou přímluvu s našimi slabými modlitbami. Bojuj za svobodu naší svaté církve, drž svoji ruku nad naším Svatým otcem a pomáhej nám, svým dětem, abychom věrně zachovali víru, žili z jeho ducha a Jeho přede vším světem pokorně a radostně vyznávali.

Tomu ale, který nás může uchránit, abychom nepadli, a který nás může dovést bez hříchu a s jásáním před svoji nádhernou tvář, jedinému Bohu, našemu Zachránci, budiž skrze našeho Pána Ježíše Krista čest a sláva nyní i na věky. Amen.

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 16/2014 přeložil -mp-

Nanebevzetí Panny Marie

Málokteré tajemství naší víry se setkává s takovým nepochopením a nevolí jako nanebevzetí Panny Marie. Pokusíme se položit si tři otázky a zodpovědět na ně:

1. Co se stalo?
2. Proč se to stalo?
3. K čemu se to stalo?

První otázka zní: Co se stalo?

Stalo se něco, co se dosud přihodilo jenom jedinému člověku, totiž že člověk, spasený člověk, byl vzat s tělem a duší do nebeské slávy. Že mohou být duše zemřelých u Boha, když byly vykoupeny a dosáhly věčné radosti, to víme. Ale tady je jeden člověk, dokonalý člověk, který vešel do slávy Boží s duší i tělem. Nepotřebujeme se zabývat otázkou: Kde je nebe? To nevíme. Nebe je mimo naši zkušenost. Nedá se dosáhnout ani vysledovat dalekohledy ani vesmírnými loděmi. Je to skutečnost, která je vyhrazena Bohu. Maria byla vzata s duší i tělem do nebe. Tělo, které s sebou vzala do slávy Boží, bylo proměněné tělo. Nebylo to ono tělo, se kterým putovala po zemi, nýbrž bylo to tělo projasněné Bohem, zázračné tělo. Tělo, které je také mimo naši zkušenost, stejně jako tělo zmrtvýchvstalého Spasitele.

*Guido Reni (1575-1642):
Nanebevzetí Panny Marie*

Nepřijďme do rozpaků, když si chceme připomenout Mariinu skutečnost, také skutečnost jejího těla. Víme, že Pán byl na hoře Tabor proměněn. Víme, že po vzkříšení měl nehmotné, ale přesto skutečné tělo, které procházelo zavřenými dveřmi, mizelo a zase se objevovalo. Co se stalo? Maria vešla do slávy Boží s duší a tělem, s projasněným tělem.

Za druhé: Proč se to stalo?

Maria není takový člověk jako všichni ostatní. Celé lidstvo bylo podle vůle Boží vykoupeno darem křtu. Křest maže všechny osobní hříchy a především dědičný hřích. Křest je normálním prostředkem, jak přijít do společenství s Bohem, jak získat milost posvěcující. Maria nepotřebovala přijmout křest. Byla uchráněna dědičného hříchu. Bůh ji ve své bezedné moudrosti uchránil od dědičného hříchu. Ona je prvo-vykoupená a plně-vykoupená. Ona je zcela-vykoupená. Maria musela být tedy vyznamenána také dalšími privilegii milosti, protože je prvo- a plně- a zcela-vykoupená. Proto se směla stát Matkou Boží. Maria Panna porodila světu Spasitele. Byla vyznamenána tím, v co doufaly tisíce a statisíce izraelských žen. Na ní se tento zázrak vyplnil. Ona směla porodit Mesiáše. Ona směla přinést světu spásu. Protože porodila toho, kdo šlápl na hlavu hadovu, účastní se také vítězství nad satanem. Bez ní by nepřišel na svět Ten, kdo šlápl na hlavu hada. Skrze ni se zjevil a šlápl na hlavu hadovi svým utrpením a smrtí, svým vzkříšením a nanebevstoupením. To je důvod, proč byla Maria vzata do nebe, protože byla zcela- a plně-vykoupená, protože je Boží Matkou. Tělo, které nosilo Vykupitele, se nemohlo rozpadnout! Toto tělo muselo vejít do slávy Boží.

Třetí otázka: K čemu se tak stalo?

Stalo se to, aby nebe dostalo Královnu a abychom tím měli Matku. Sláva nebe je podmíněna patřením na Boha a láskou k Bohu. Blažení v nebi hledí na Boha a těší se, jsou šťastní a blažení patřením na Boha. V nebi existuje hierarchie. Ne všichni nebeští občané jsou si rovni. Existují různé kategorie světců: mučedníci, vyznavači, panny, ženy, muži. ▶

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

► Mezi svatými jsou rozdíly v hodnosti. Apoštolové zaujali bezpochyby význačné postavení v nebi, aniž by to vyvolávalo nejmenší závist ostatních, protože ti mají plné pochopení pro významné postavení jiných. Těší se s nimi z jejich významného postavení. Ale tito svatí a blažení byli ještě ve stavu očekávání. Něco jim ještě chybělo. Chyběla jim královna, a teď Bůh ve své nekonečné moudrosti daroval nebi, nebeským duchům, Královnu. Teď je opravdu tou první mezi všemi blaženými a svatými. Teď je velmi vznešenou Paní, ověncenou hvězdami, s měsícem u nohou, ozářenou sluncem. Je Královnou nebes a jako takovou ji uctíváme. Protože tím se stala také naší Matkou. Pán ji proto tak vysoko vyzvedl, abychom měli přímluvkyni u trůnu milostí, chtěl bych říci, neodolatelnou Přímluvkyni. Nikdo nemůže vyprosit tolik, kolik Maria. A my jsme si jisti: to, co přednese svému Synu, to splní. Svatý farář arský řekl jednou krásná slova: „Já jsem z tohoto Srdce už tolik načerpal, že by muselo být prázdné, kdyby nebylo nevyčerpatelné.“

Ano, moji přátelé, tak je to! Vyčerpal jsem z toho Srdce už tolik, že by muselo být prázdné, kdyby nebylo nevyčerpatelné. Před nějakou dobou byl poslán jeden novinář církvi nepřátelských novin na jedno mariánské poutní místo. Měl udělat reportáž o tamějších pověrách, jak tomu říkali. Žurnalista se vydal na poutní místo a všechno si důkladně prohlédl. Pozoroval věřící, kteří se s vroucností modlili. Viděl tucty votivních tabulek, na nichž bylo napsáno: „Maria pomohla!“ Maria pomohla! Tu se v něm něco změnilo.

z nebe?“ Ježíš jim odpověděl: „Přestaňte mezi sebou reptat! Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřítáhne Otec, který mě poslal; a já ho vzkřísím v poslední den. Stojí psáno v Prorocích: ‚Všichni budou vyučeni od Boha.‘ Každý, kdo slyšel Otce a u něho se učil, přichází ke mně. Ne že by snad někdo Otce viděl; jenom ten, kdo je od Boha, viděl Otce.

Najednou zapomněl na svůj úkol a přidružil se k těm, kteří tam Marii vyzývali. Z nekatolické strany nám bývaly, a ještě dnes jsou, dělány výtky, že si zjednáваме přístup k Bohu nebo ke Kristu jenom přes osobu prostředníka. Přes svaté, přes Marii. Jeden člověk řekl bruselskému arcibiskupovi, kardinálu Mercierovi: „Já chodím k Bohu přímo!“ Kardinál Mercier odpověděl: „Já také! Ale já jdu za ruku s Matkou!“ Tak je to! Jdu za ruku s Matkou k Bohu a tehdy vím, že Ho najdu. Tentokrát vím, že najdu toho pravého Spasitele, nejenom nějakého guru, ne proroka, ale opravdového Syna Božího. On je: „Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha.“

Dnes, moji milí přátelé, slavíme svátek přijetí Marie do nebe. Raději nemluvíme o „nanebevstoupení Marie“. Tento výraz je vyhrazen pro Krista. Protože On vystoupil do nebe vlastní silou. Maria byla přijata mocí svého Syna. A proto také v jemnosti rozlišování udržujeme odstup mezi Bohem a jím tolik omilostněným člověkem.

Amen, amen, pravím vám: Kdo věří, má život věčný. Já jsem chléb života. Vaši otcové jedli na poušti mannu, a zemřeli. Toto je chléb, který sestupuje z nebe, aby ten, kdo ho jí, neumřel. Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.“

Chceme využít tohoto dne, abychom obnovili svoji lásku k Panně Marii. Neumím si představit, že by mohl být nějaký opravdový katolický křesťan, který by nebyl ctitelem Panny Marie. Mariánská úcta je tak nerozlučně spojena s uctíváním Boha, jako Matka se svým Synem. A proto, moji milí přátelé, mají dnes a po všechny dny roku směřovat naše modlitby, snažné prosby, náš neutišitelný pláč k Matce Pána:

„Pomoz, Maria,
pomoz také mně,
ubohý hříšník prosí Tě.
V životě i ve skonání
nepřeslechni mé volání,
nedej v hříchu umřít!
Stůj při mně v posledním boji,
Matko milosrdenství,
dej mi spočinout v pokoji.
Amen.“

*Ze Schweizerisches Katholisches
Sonntagsblatt 16/2014
přeložil -mp-*

Giotto di Bondone (namalováno v letech 1304-1306): Přijetí Panny Marie do nebe

Život podle Mariina vzoru a mariánský život v Marii kvůli Marii (13)

Kapitola XIII

Jako Ježíšův Duch působí v duši lásku vůči Bohu Otci, tak také působí lásku vůči milované Matce, jak tomu bylo u Ježíše; jeho Duch koná, že duše žije božsky v Bohu pro Boha a zároveň mariánsky v Marii pro Marii, a to bez překážky dokonalého mystického sjednocení.

Pro lepší objasnění nám zde mohou posloužit apoštolova slova: *protože jste synové Boží, poslal nám Bůh do srdce Ducha svého Syna, Ducha, který volá: „Abba, Otče!“*⁽¹⁾ Z nich poznáváme, že Ježíšův Duch přebývá v Božích dětech a působí v nich něžnou lásku vůči Bohu Otci podle jejich schopností. Avšak jako Ježíšův Duch působil v Ježíšovi synovskou lásku vůči věčnému Otci, tak v něm také působil – a bude v něm působit i po celou věčnost – synovské city, láskyplná objetí a další úkony lásky vůči jeho nejdraší Matce. Není tedy divu, že jako Ježíšův Duch v srdcích Božích dětí volá: *Abba, Otče!*, tj. působí v nich city lásky vůči Ježíšovu Otci,

tak také v týchž srdcích volá: *Bud' zdráva, Matko!* (*Ave, Mater!*), neboli působí synovské city i uctívá a láskyplná přilnutí, rozhovory a skutky vůči milované Matce, jak tomu bylo u Ježíše během jeho života a bude po celou věčnost.

A tak duším, které milují Marii, může být řečeno: *protože jste synové Mariini, poslal vám Bůh do srdce Ducha svého Syna, Ducha, který volá: „Bud' zdráva, Matko!“*, tj. Ducha, který v nich vzbuzuje synovské city, láskyplná přilnutí, přátelská setkání, nevinná a něžná objetí i různé úkony nejněžnější lásky vůči Marii jako nejmilovanější a nejdůstojnější Matce. Je to totiž jeden a týž Ježíšův Duch, který vše působí v oněch duších, tj. zároveň lásku božskou a mariánskou, aniž by jedna překážela druhé. Jako takové duše skrze Boží lásku žijí božským životem v Bohu pro Boha, tak skrze téhož Ducha lásky, který se zároveň vztahuje k milované Matce, žijí také mariánským životem v Marii pro Marii. Vždyť jeden a týž Duch v nich působí podobné věci: týž Ježíšův Duch koná, že milují Boha Otce a panenskou Matku a že žijí v Bohu pro Boha a v Marii pro Marii, božsky

a zároveň mariánsky. A všimněte si, jak se to mohlo dít u Krista bez škody jeho nejvyšší dokonalosti. Pak snadno pochopíte, jak se to může dít u některých zvláštních Mariiných dětí bez škody kontemplativnímu čili dokonalému životu.

To se jeví jako snadno pochopitelné, neboť není nic divného na tom, že tam, kde žije a přebývá Kristův Duch, jsou různé činnosti, jak kontempace Boha a lásky k němu, tak kontempace Marie a lásky k ní, i mnohé jiné. Vždyť toto všechno působí v duši jeden a týž Ježíšův Duch, a to jak on chce a podle schopnosti každého. Nikomu ať se pak nezdá být divným, když to pozoruje, neboť se to zakládá na tom, k čemu skutečně u některých došlo.

(Pokračování)

*Z latinského originálu
„De vita mariae-formi et mariana
in Maria propter Mariam“
(Antverpiae: typis Marcelli Parys, 1671)
přeložil P. Štěpán M. Filip OP*

Poznámky:

⁽¹⁾ Gal 4,6.

Odpusťte a bude vám odpuštěno! (2 – dokončení)

Svědectví bývalé modelky Ani Goledzinowské

Pomyslela jsem si: „Půjdu zpátky, vypiju si pivo a počkám na ostatní, až se vrátí. Mohou mi pak povyprávět, co je tam nahoře.“ Tu jsem uslyšela v sobě hlas, který mě povzbuzoval: „Anio, vystup na horu! Když nevystoupíš, neporozumíš, proč jsi do Medžugorje přišla.“ Podívala jsem se na ty staré ženy a na nemocné, na ty s růžencem v ruce, jak šli krůček za krůčkem. A já jsem tedy seděla a litovala se.

Náhle jsem začala sama od sebe myslit na Ježíše, který vystoupal na Kalvárii plný ran a nenařikal si. Tato myšlenka mi dodala sílu: „Já to také dokážu!“ Vzala jsem růženec do ruky a začala vystupovat. Najednou to bylo docela lehké, byla ve mně síla, která mě skoro vynášela, až

jsem došla k bílému kříži. Padla jsem na kolena a začala se nahlas modlit, i když jsem vůbec nevěděla, jak se modlí. Byla to slova, která sama vycházela z mých úst. Tu jsem uslyšela znovu ten vnitřní hlas, který mi říkal: „Anio, ty musíš odpustit všem, kdo ti ve tvém životě ublížili.“ Jako samy od sebe se otevřely moje rty a z mých úst vyšla dvě slova: „Odpouštím vám.“ Když jsem tato slova vyslovila, zdálo se mi, jako by se moje tvrdé srdce rozlomilo. Začala jsem plakat a vyplakala jsem všechny slzy, které jsem po léta nevyplakala. Ty obměkčily moje srdce. Nikdy nepoznané štěstí a nepopsatelný mír naplnily moje nitro.

Nechtěla jsem opustit toto místo, ale vzali mě zpátky do Milána. Od tohoto dne

jsem byla jiným člověkem. Přišla jsem si ce do navykého prostředí, chodila na obvyklé přepychové slavnosti, jela s přáteli do Dubaje, Monte Carla a San Rema, ale cítila jsem se zde úplně cizí. Vůbec mě nezajímalo, o čem mluvili. Stále více jsem se omlouvala s výmluvou, že mám brzy jinou schůzku. Protože jsem byla zasnoubena s Pablem Enrikem Berettou, synovcem Silvia Berlusconiho, žila jsem mezi nejbohatšími a nejvlivnějšími rodinami Itálie. Měli jsme osobní ochranku, létali jsme soukromými letadly. Mohla jsem jenom vyslovit přání a dostala jsem, co jsem chtěla. Ale přesto jsem nebyla skutečně šťastná, protože můj život byl samá maska. Někdy jsem se vracela domů a začala se opíjet. ▶

► Posledními silami jsem se pokoušela odporovat Bohu, nebo spíše nepřiznat si, že Boha potřebuji. Nikdy jsem si nechtěla sama před sebou přiznat, že „potřebuji Boha“. Po několika měsících silného vnitřního boje mi zavolal Diego Manetti a nahléhal na mě, že mi najde místo v Medžugorje, kde bych mohla žít. Toto místo bylo společenství „Oase della Pace“ – Oáza míru. Potom, co jsem tady žila deset dnů, oprostila jsem se od posledních závazků, které mě ještě vázaly ke světu: vypověděla jsem svoji pracovní smlouvu s jedním velmi slavným lokálem v Porto Cervo. Kolegové z práce mi volali a ptali se mě, co se mnou je, protože není možné, že by to bylo moje vlastní rozhodnutí. Určitě mi provedli vymývání mozku. Na otázku, co tady celý den dělám, jsem jim popravdě odpověděla: „V pět hodin ráno vstávám, máme přes den šest hodin modlitby, krmím slepice, okrajují brambory a pomáhám v domě.“

Během této doby života v ústraní, v modlitbě a půstu jsem uslyšela zase vnitřní hlas: „Anio, nechej všeho a následuj mě!“ Potom jsem se vrátila do Milána a prodala všechno, co jsem měla. Můj snoubenec mne pochopil a dal mi volnost. Ale moji přátelé si mysleli, že jsem se zbláznila.

Tady v Medžugorje jsem našla jednoduchý život, který mi dal takový pokoj, jaký jsem dosud nikdy nezakusila. Necítím se dnes jako oběť, věřím, že to utrpení, které jsem prožila, nebyla žádná náhoda, ale něco, co Bůh dopustil v mém životě, aby mi přiblížil Ježíše. Myslím si, že všechno, co se stalo v mém životě, se tak muselo stát, abych dnes mohla podat svědectví, že Bůh existuje, že On nám všechno odpouští a že také my můžeme všem odpustit.

Cuori puri – Čistá srdce

V Medžugorje jsem dostala ještě jeden dar: cudnost. Je to milost, kterou bych si nechtěla nechat jenom sama pro sebe. Proto vzniklo 25. června 2011 hnutí „Čistá srdce“. Každý, kdo se rozhodne žít zdrženlivě až do manželství, může vstoupit do tohoto hnutí. K tomu složí před nějakým knězem, nelépe při mši svaté, slib: „Dnes slibuji já ... před Ježíšem, na přímluvu nejčistší Panny Marie a jejího panenského ženicha Josefa, že budu žít zdrženlivě až do své svatby.“ Jediná povinnost, která z toho vyplývá, je, abych se

Ania Goleziniowska

modlila alespoň jednou denně tuto krátkou modlitbu: „Ježíši, pomoz mi, abych věrně splnila svůj slib.“ K tomu se doporučuje měsíční svatá zpověď a růženec o prvních sobotách v měsíci na úmysl Matky Boží. Jako znamení členství obdrží každý, kdo tento slib složí a nahlásí se přes internet u „Cuori puri“, jeden speciálně pro tento účel zhotovený prsten.⁽¹⁾

Dosud složilo v Itálii tento slib více než 9000 osob. Jednou z nich je Maria Borghini z Říma. Spolu se svým přítelem Franceskem Marií Trotto se rozhodla žít až do svatby zdrženlivě, aby jejich láska mohla růst svobodně, bez sexuálních vazeb. Byli připraveni nám vyprávět, jak a proč toto rozhodnutí udělali.

Když Ježíši daruješ tuto oběť, pocítíš, jak tě On vede

Maria říká: „Poznala jsem hnutí »Cuori puri« ještě předtím, než jsem se potkala s Franceskem. Mezi mými známými neexistoval nikdo, kdo by si přál žít zdrženlivě, i když většina z nich pocházela jako já z věřících katolických rodin. Pro mne je čistota před manželstvím nejhlubším vyjádřením mojí lásky k Ježíši. Dříve než budu zasnoubena s nějakým člověkem, chtěla bych být zasnoubena s Ježíšem a každou jinou lásku bych chtěla žít v této lásce. Toto přání do mne Bůh vložil. Jednou, když jsem byla sama a ptala jsem se, co bych chtěla dělat ve svém životě, zažila jsem pocit tak velké Ježíšovy lásky, že jsem mu chtěla dát na oplátku to nejcennější, co jsem měla, svoji čistotu. Proto jsem složila tento slib a dávám to také najevo navenek svědectvím prstenu, beze strachu, co si ostatní o mně myslí. Po tomto zážitku milosti jsem měla touhu jednou jet

do Medžugorje, což jsem mohla uskutečnit v létě 2012. Úplně neočekávaně jsem uviděla Aniu na prostranství před kostelem v košili, na níž byl nápis »Cuori puri«. Chtěla jsem se více dovědět o tomto hnutí, a tak došlo k tomu, že na konci naší pouti čtyři mladí lidé a já jsme během mše svaté před sochou Matky Boží a s požehnáním kněze složili slib zdrženlivosti až do manželství. Někteří moji přátelé se zajímali a byli zvědaví na význam toho prstenu. I když se nikdo z okruhu mých přátel nepřipojil, setkali se přes můj prsten se skutečností, která byla pro ně výzvou. Mám tak zkušenost, že když daruješ Ježíši tuto oběť, pocítíš, jak tě On vede.“

Cítili jsme v našem vztahu, jak je čistota důležitá

Francesco říká: „Když jsem Marii poprvé uviděl, přitahovalo mě zvláště její čisté vyzarování. Jednoho dne jsme vyšli na střešní terasu univerzity a ona mi vyprávěla o svém slibu. Byl jsem velmi šťastný, protože to bylo přesně to, co jsem od ní očekával. Také já jsem měl už od svých 12 let přání z lásky k Bohu počkat s tělesnou odevzdaností až do svatby. Proto byl tento Mariin postoj k sexualitě pro mne potvrzením od Boha, že ona je ta správná osoba, kterou mi chtěl v tuto dobu postavit do cesty. Cítíme, jak důležitá je čistota v našem vztahu. Vždyť tak se můžeme skutečně poznávat a růst v naší vzájemné lásce, aniž bychom byli vázáni na sexualitu nebo vcházeli do svazku, který nám bere vnitřní svobodu. Prožíváme teď na chvíli odřeknutí, abychom se potom stali tělesně jedním, protože jsme také před Bohem jedna bytost. Odsudkům ostatních studentů čelíme s prostotou a upřímností a pomáháme si navzájem především tím, že se společně modlíme a chodíme na mši svatou, ale také tím, že spolu otevřeně mluvíme o svých slabostech a omezeních.“

Ania je od března 2014 vdaná, žije teď v Itálii a vydává svědectví o své víře a o hnutí „Cuori puri“.

*Z Medžugorje aktuell 6/2015
(zdroj: Triumph des Herzens 123/2014)
přeložil -mp-*

Poznámky:

⁽¹⁾ V ČR existuje *Společenství čistých srdcí*, které se inspirovalo zahraničními vzory, ale vychází především z českého prostředí. Veškeré informace jsou na www.spolcs.cz.

Vychovávat v duchu sv. Dona Boska (5)

Důvěra mezi vychovatelem a chovancem

Don Bosco předpokládal, že každý mladý člověk má srdce, které nejenže potřebuje mít jistotu, že je někým milováno, ale samo je schopno na lásku odpovídat. Don Bosco napsal: „*Srdce hochů nezná žádný okamžik, kdy by nemělo milovat. Je proto potřeba jim vždy ukazovat na správné skutečnosti, které je třeba milovat, aby nikdo z nich nezačal milovat to, co je méně dobré, nebo propadl sebestásce.*“⁽²⁸⁾

Samozřejmě, že Don Bosco nevyžadoval od svých hochů nic víc, než čeho byli vzhledem ke svému věku schopni. Šlo mu především o to, aby mezi hochy pěstoval vědomí vděčnosti, dobrých kamarádkých vztahů, úctu a důvěru k vychovatelům, plnění svých povinností a dodržování pořádku. Toto všechno však mělo vždy vycházet z upřímné lásky, a nikoliv z pouhého donucení, drilu nebo tlaku vychovatele či okolí.

Ze strany vychovatele měli svěřenci cítit vždy důvěru, zájem a přátelství. Vychovatel, ačkoli to často byl kněz, který ani při práci s mládeží neodkládá duchovní oděv, se neměl stydět s hochy hrát jejich hry, zúčastnit se jejich zábav, mluvit s nimi takovým jazykem, který by byl pro jejich rozum a chápání pochopitelný. Chlapci měli mít ve svých vychovatelích dobrotivé otce při napomínání a vedení, starší bratry při práci a studiu a kamarády v době volna a zábavy.⁽²⁹⁾

Pedagogická účinnost lásky

Láska v preventivním systému je kromě jiného také vynikajícím výchovným prostředkem, který dodává slovům a jednání vychovatele v očích jeho svěřenců na hodnotě, vážnosti a účinnosti. Pokud vychovatel má své svěřence skutečně rád, je schopen u nich dosáhnout všeho. „*Získá-li si vychovatel srdce svých svěřenců, jeho napomínání, rady a usměrňování budou mít v očích hochů velkou autoritu.*“ Je přirozené, že dospívající mladý člověk si raději dá říci od někoho, koho považuje za svého přítele a komu může důvěřovat.⁽³⁰⁾

Láska má současně velký motivační charakter. Mladý člověk se snaží napo-

dobovat toho, koho má rád a kdo pro něj může být vzorem. Na mravní bezúhonnost a ryzost charakteru vychovatele je proto kladen vždy velký důraz. Proto je nezbytné, aby se vychovatel (v pojetí Dona Boska nejčastěji kněz, řeholník nebo laický spolupracovník salesiánské kongregace) na svoje poslání připravoval relativně dlouhou a náročnou řeholní formací. Nechybí přirozeně studium teologie, filosofie, psychologie a pedagogiky, ale i získání nezbytných pedagogických zkušeností praxí a následováním příkladu Dona Boska i starších osvědčených spoluprátrů.

Třetí pilíř - role náboženství

Don Bosco postavil náboženství vedle rozumu a lásky jako třetí pilíř svého výchovného systému. V jistém smyslu náboženství stojí v preventivním systému na prvním místě, neboť v něm je obsažena otázka smyslu a konečného cíle vychovatelské činnosti.

Při pojednání o náboženství a jeho uplatnění v preventivním systému Dona Boska máme vždy na mysli katolickou víru. Náboženství zahrnuje svobodný a rozumný souhlas vůle ke skutečnostem, které sice schopnosti rozumu přesahují, ale které nejsou proti rozumu. To, že Bůh je, můžeme totiž poznat na základě uvažování nad stvořeným světem; jeho zákon se odráží v hlasu svědomí, ale mnohem lépe jej poznáváme díky křesťanské víře, která je souhlasem k Božím zjevení, tak jak je podává Písmo svaté a současně tradice církve. Vnitřní opravdovost víry se pak odráží v rozhodnosti podle této víry jednat jak ve vztahu k Bohu, tak i k sobě a k ostatním lidem. Ctnost nábožnosti (*religio*) není tedy z naší strany ničím jiným než spravedlností vůči Bohu. Spočívá v tom, že Bohu dáváme, co mu náleží - tedy celý svůj život tím, že s Boží pomocí chceme a konáme to, co se shoduje s jeho vůlí. Proto náboženství není možno oddělovat od všedního života.

Právě vnitřní opravdovost víry je velmi důležitá. Mladý člověk má totiž vyvinutý kritický smysl a touží poznat pravdu. Jakýkoliv rozpor mezi vírou a praktickým životem působí nevěrohodně. V této sou-

vislosti je záměrem vychovatelské činnosti nejen nabídnout svěřencům solidní základy pro pevnost jejich katolické víry a uvádět je do pravd Božího zjevení, jak se Bůh zjevil jednak ve stvoření, jednak také zcela osobně v Ježíši Kristu. Stejně tak by měl vychovatel vlastním příkladem praktického zbožného života vést svěřence k přátelství s Ježíšem Kristem.

Praktikování náboženství v salesiánských domech

Celá pedagogická činnost Dona Boska vycházela z náboženské motivace a jejím cílem nebylo nic jiného než spása duše a mravní zdokonalení svěřených dětí. Přesto Don Bosco nebyl v náboženském ohledu žádným extrémistou. Vedl chovance k hlubokému a intenzivnímu prožívání víry, nikoliv však k náboženským výstřednostem. Když jednou jeho třináctiletý chovanec, později svatořečený Dominik Savio, po vyslechnutí jednoho kázání přišel za Donem Boskem s prosbou o radu, co dělat, aby se stal svatým, Don Bosco mu odpověděl: „*Tvoje předsevzetí chválím, ale radím ti, nebuď neklidný. Když je duše rozrušená, nemůže rozpoznávat Boží hlas. Raději usiluj o to, být trvale a ve správné míře radostný, věrně plnit svoje náboženské i školní povinnosti a účastnit se her s kamarády.*“⁽³¹⁾

Pro salesiánskou zbožnost bylo typické, že se nikdy neomezovala na určitý čas nebo místo. Víra měla být vždy radostná, zasahovat do školních povinností, práce i zábavy. Náboženství nemělo zůstávat v žádném případě omezené na vykonávání pouze vnějších náboženských úkonů. Náboženská praxe a její vnější podoba měla vždy vycházet z hlubokého a upřímného přesvědčení, které neznalo rozdělení mezi náboženským učením a praktickým životem.

V oratořích a školách Dona Boska byla přirozeně výuce náboženství věnována velká pozornost. Žáci měli nabýt solidního náboženského vzdělání. Dobrá znalost katechismu pomáhala a prohlubovala víru a byla dobrou prevencí proti náboženským pochybnostem, ke kterým dochází často z neznalosti věro-
učných otázek. ►

► Kromě toho byli chovanci vzdělávání v náboženství při nedělních kázáních, která neměla nikdy trvat více než 20 minut a měla být přizpůsobena vnímání mladých posluchačů. Každý večer pak po společné modlitbě některý z kněží měl tzv. „slůvko na dobrou noc“, tedy krátké, 2–3 minuty trvající zamyšlení s náboženským nebo mravním obsahem.⁽³²⁾

Náboženstvím však měla být prodcnuta i výuka ostatních předmětů. Například jedna úloha z učebnice matematiky, kterou napsal Don Bosco, zní: „*Mladík potřebuje týdně na kuřivo dva franky a pro hru biliáru pak pět franků. Kolik by tedy za rok ušetřil, kdyby se zřekl těchto potěšení?*“

Při kázáních, vyučování katechismu nebo jiných náboženských promluvách bylo vždy třeba dbát na to, aby řeč byla pro mladé lidi poutavá, aby dovedla nadchnout. Kazatel měl raději mluvit o dobru a kráse ctnostného života, než o ohyzdnosti hříchu. Měla být raději řeč o Boží lásce a milosrdenství, než o náboženských zákazech a příkazech. Chlapci si měli zamílovat krásu, vznešenost a svatost katolického náboženství, aby měli touhu být nejen dobrými lidmi, ale též dobrými křesťany, a to z vlastního přesvědčení. Z tohoto důvodu nebyli nikdy hoši k náboženským úkonům nuceni jakýmkoliv vnějším tlakem.⁽³³⁾

(Pokračování)

Poznámky:

⁽²⁸⁾ Endres, Nikolaus: *Don Bosco. Erzieher und Psychologe*, München 1966, s. 79.

⁽²⁹⁾ *Tamtéž*, s. 78–88.

⁽³⁰⁾ *Stanovy Společnosti svatého Františka Saleského*, Praha: Československá salesiánská provincie, sine dato [cca 1991], příloha: Poznámky Dona Bosca k preventivnímu systému při výchově mládeže.

⁽³¹⁾ Endres, Nikolaus: *Don Bosco. Erzieher und Psychologe*, München 1966, s. 102.

⁽³²⁾ *Stanovy Společnosti svatého Františka Saleského*, Praha: Československá salesiánská provincie, sine dato [cca 1991], příloha: Poznámky Dona Bosca k preventivnímu systému při výchově mládeže.

⁽³³⁾ Ricaldone, Peter: *Der Heilige Johannes Bosco als Erzieher*, München 1956, s. 315–320.

Panna Maria nám nepřichází říkat nic nového

– pokračování homilie papeže Františka ze str. 2

kříži. Také zde se mohla zeptat: „Kde je to, o čem mluvil anděl?“ A potom ji vidíme, jak sjednocuje a podporuje učedníky.

Rozjímáme o jejím životě a cítíme se pochopení. Můžeme usednout, modlit se a společným jazykem mluvit o řadě situacích, které denně prožíváme. Můžeme se ztotožnit s mnoha situacemi jejího života. Vyprávět jí o svém životě, protože ona rozumí.

Je ženou víry, je Matkou církve, uvěřila. Její život je svědectvím, že Bůh nekla-me, neopouští svůj lid, třebaže nastávají chvíle či situace, kdy se zdá, že neexistuje. Byla první učednicí, která provázela svého Syna, a byla oporou naděje apoštolů v těžkých chvílích. Byli zavřeni – nevím na kolik zámku strachu – ve večeřadle. Byla ženou bdělou a dovedla říci: „Už nemají víno“ (Jan 2,3), když se zdálo, že radost a slavnost skončí. Byla ženou, která uměla jít za příbuznou Alžbětou a pobýt s ní „asi tři měsíce“ (Lk 1,56), aby nebyla sama při porodu. Toto je naše dobrá a velkodušná Matka, která nás provází v našem životě.

To vše víme z evangelia, ale víme také, že tato Matka byla po našem boku v mnoha těžkých situacích v této zemi. Tato svatyně žárlivě střeží paměť lidu, který ví, že Maria je Matkou, byla a zůstává u svých dětí.

Byla a zůstává v našich nemocnicích, v našich školách, v našich domech. Byla a zůstává s námi v práci i na cestách. Byla a zůstává s námi u stolu v každém domě. Byla a nadále se účastní utváření naší vlasti, činí z nás národ. Vždycky diskrétně a mlčky. V pohledu sošky, obrázku či medailky nebo s růžencem – víme, že nejsme sami a že nás provází.

Proč? Protože Maria chtěla zůstat se svým lidem, se svými dětmi, se svojí rodinou. Vždy následovala Ježíše spolu se zástupem. Jako dobrá matka nechtěla opustit svoje, ale naopak vždycky se objevila tam, kde by jí Syn mohl potřebovat. A to jenom proto, že je Matkou.

Matkou, která se uprostřed mnoha těžkostí naučila naslouchat a žít, počínaje oním „neboj se, Pán s tebou“ (Lk 1,30). Matkou, která nám neustále říká: „Udělejte všechno, co vám řekne.“ (Jan 2,5) Je to

její ustavičná a nepřetržitá výzva: „Dělejte všechno, co vám řekne.“ Nemá svůj vlastní program, nepřichází nám říkat nic nového, pouze je ráda s námi a doprovází naši víru svojí vírou.

Vy to víte, zakusili jste to, co sdílíme. Vy všichni, všichni Paraguayci máte živou paměť lidu, který ztělesnil tato slova evangelia. A mám na mysli zvláště vás, paraguayské ženy a matky, které jste s obrovskou odvahou a odříkáním dovedly pozvednout zničenou zemi, kterou zachvátila válka. Máte paměť, dědičnou výbavu svého lidu. Spolu s Marií jste prožily situace, které byly velice, velice obtížné a které by se podle běžné logiky přičily každé víře. Podniceny a podporovány Pannou Marií jste však nadále věřily a také „doutnaly proti vši naději“ (Řím 4,18). Když se zdálo, že se všechno zhroutilo, říkaly jste spolu s Marií: Nebojíme se, Pán je s námi, je s naším lidem, s našimi rodinami, uděláme všechno, co nám řekne. A tam jste kdysi našly a nalézáte dodnes sílu, aby tato země nepropadla chaosu. Bůh žehnej této umíněnosti, Bůh žehnej a posiluj vaši víru, Bůh žehnej paraguayské ženě, té nejslavnější ženě Ameriky.

Jako lid jsme přišli domů, do domu paraguayské vlasti, abychom znovu naslouchali těmto slovům, která nám přinášíjí tolik užitku: „Raduj se, Pán s tebou.“ Je to výzva k tomu, abychom neztráceli paměť, neztráceli kořeny, a četná svědectví, kterých se nám dostalo od věřících lidí, kteří se ocitli v protivenstvích; víru, která ožila, život, který se stal nadějí, a nadějí, která nás vede, abychom vynikali v lásce. Ano, vynikali v lásce podle Ježíše. Buďte nositeli této víry, tohoto života, této naděje. Vy Paraguayci buďte tvůrci svého dneška i zítřka.

Pohledme znovu na Mariinu sošku a řekněme společně: „V Edenu tvého Caa-cupé je tvůj lid, Panno čistá, a prokazuje ti svoji lásku a víru.“ Oroduj za nás, svatá Matko Boží, abychom měli účast na příslibech a milostech našeho Pána Ježíše Krista.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikan

Bl. Maurice Tornay, švýcarský misionář v Tibetu

Původ

Maurice Tornay se narodil 31. srpna 1910 v Rosière (v nadmořské výšce 1200 m) jako syn obchodníka s koňmi a malorolníka Jeana Tornaye a Faustiny-Hélène Tornay-Rossièrové.

Rosière je malá osada vesnice Orsières v kantonu Wallis ve Švýcarsku. Maurice byl sedmý z osmi dětí. Vyrůstal ve skromných, ale zbožných poměrech.

Dětství, žák u kanovníků

Již jako malý pracoval Maurice v malém horském hospodářství a vykonával už ve 12 letech všechny obvyklé zemědělské práce, jako dojení krav a výroba sýra. Velmi brzy se probudilo v nadaném žáku přání stát se knězem. V říjnu 1925 vstoupil 15letý Maurice do koleje augustiniánů-kanovníků v opatství sv. Mořice, na úpatí Velkého sv. Bernarda. Tam absolvoval během šesti let gymnázium. Potom vstoupil v roce 1931 ke kanovníkům a absolvoval noviciát v hospici augustiniánů, položeném v nadmořské výšce 2472 m u Velkého sv. Bernarda. Jeho novicmistrem nebyl nikdo menší než pozdější probošt a biskup von Sitten, Nestor Adam (diecézním biskupem v letech 1952–1976).

Augustiniánský kanovník od Velkého sv. Bernarda

Dne 8. září 1935 složil mladý augustiniánský kanovník slavnostní řeholní slib. Splnění jeho přání, být poslán na misií do Tibetu, mu bylo zajištěno ještě před ukončením teologie a před vysvěcením na kněze. V té době už bylo několik bratří a kněží jeho klášterního společenství, kteří působili v Tibetu, ve velmi obtížných podmínkách.

Misionář v Tibetu

Dne 24. února 1936 odplul z Marseille spolu se dvěma bratry, Cyrille Lattionem a Nestorem Rouillerem, směrem do Číny. Tito tři švýcarští kanovníci přistáli 25. března ve vietnamské Hanoji. Potom šli dále po pevnině do Weisi v provincii Yünnan, do místa rozcestí v oblasti čínského a tibetského vlivu. Weisi je vysokohorská vesnice, krajinným rázem se podobá jeho vlasti Rosière. Tam byla misijní stanice, v níž bydleli společně Maurice Tornay s P. Melly a P. Lattionem.

Tady dokončil švýcarský misionář své studium teologie. Současně mohl navázat první styky s obyvatelstvem a učit se jejich řeč.

Obtížné kroky v misií, kněžské svěcení

Všechny misijní pokusy v této oblasti Říše středu zůstaly dosud bez trvalého účinku. Většina lidí, kteří k misionářům ze Švýcarska přicházeli, je vyhledávala jenom ve finanční nouzi nebo když něco potřebovali, např. léky. Maurice Tornay měl radost, že v roce 1935 absolvoval ve Fribourgu kurz ošetřovatelů nemocných. To mu nyní umožnilo pomoci mnoha pacientům a navázat kontakty s obyvateli.

Chtěl získat tyto lidi pro Krista. Švýcarský misionář byl proto velmi potěšen, když byl po ukončení svého studia teologie vysvěcen 24. dubna 1938 biskupem Françoisem Chaize v Hanoji na kněze. Primici slavil 3. července 1938 v Siao-Weisi daleko od svých nejbližších, ale se srdcem naplněným vděčností.

Vedoucím chlapeckého semináře ve Vietnamu

Ještě před kněžským svěcením byl Maurice požádán svými nadřízenými, aby se staral o takzvané „probatorium“

– druh národní školy pro chlapecký seminář v Husalope u Weisi ve Vietnamu. Konal to s velkým úsilím a staral se přitom jako dobrá matka o 30 žáků, u nichž doufal, že by z nich mohli jednou vzejít domorodí kněží. Tento úkol „probatoria“ usilovně plnil až do roku 1945. Kromě toho měl příležitost zdokonalit se v čínštině a v tibetštině, aby brzy jako farář mohl hlásat radostnou zvěst křesťanské víry.

Farářem v Yerkalo, nanejvýš obtížná výchozí situace

Mezitím se v oblasti zuřící občanské války na čínsko-tibetské hranici stávala situace pro křesťanské misionáře stále obtížnější. Představitelé Tibetu byli v tom období pod vysokým tlakem, protože začaly silné zastrašovací pokusy ze strany komunistů, které vedly nakonec v roce 1950 ke vpádu Čínské lidové osvobozené armády do Tibetu. V této době dostal Maurice Tornay od svých představených příkaz, aby převzal uprázdněnou farnost Yerkalo a zde kráčel ve stopách mučedníků, kteří byli zavražděni příznivci lamaismu (tibetského buddhismu). Yerkalo bylo jedinou římskokatolickou misijní stanicí v nezávislém Tibetu. Sotva se tam Maurice usídlil a převzal pastorační úkoly u velmi zastrašených křesťanů, došla mu zpráva o nenávistném útoku lamaistického předáka Gun-Akia proti křesťanství. K této ofenzivě buddhistického duchovenstva patřilo vyhnání nebo zavraždění misionáře, protože museli odstranit pastýře. Katolické náboženství v Tibetu by tím mohlo být vyhlazeno. Když dobře věděl o této nebezpečné situaci, psal tenkrát jeden z misionářů proboštovi Nestoru Adamovi do Velkého svatého Bernarda: „Lámové chtějí kněžův život a nebudou mít klid, dokud nebude křesťanství v Tibetu zničeno.“ Jasně, zřetelné prohlášení.

Pastýř zůstává u stáda, vyhnání

Horlivý walliský misionář chtěl s obětavou vytrvalostí a neotřesitelnou věrností vydržet u svého stáda. Dělal to podle příkladu Dobrého pastýře. Ale lámové vyzkoušeli všechno, výhrůžky i sliby, aby přesvědčili misionáře ze Švýcarska k odchodu. Blahoslavený však prohlásil:

Bl. Maurice Tornay

► „Neodejdu odtud, jenom když budu donucen násilím.“

Následovaly hrozby a šikana všeho druhu. Dne 9. ledna 1946 přišel láma – náčelník Gunn-Akio osobně s rozkazem, aby Yerkalo ihned opustil. Statečný misionář mu odpověděl: „Moji nadřizení mi zakázali, abych opustil své místo. Odejdu teprve tehdy, až mě lámové přivážou na nákladní zvíře.“ Tak se také stalo. Ozbrojení vojáci Gun-Akia dopravili kanovníka násilím na hranici země, do Pame.

Mučednictví pro Krista, pohřeb v Atuntse

Tam prodléval nějaký čas. Protože mu byla zajištěna ochrana diplomatických zástupců západních zemí a papežského vyslance, rozhodl se 10. července 1949 se souhlasem svých nadřizených připojit se k jedné obchodní karavaně do Lhasy, aby promluvil s dalajlámou. I když byl misionář v převlečení, byl na jedné zastávce poznán a udán. U průsmyku Choula, na čínsko-tibetské hranici byl se svým pomocníkem Docim Tibeřany zastřelen. Stalo se to 11. srpna 1949. Jeho oběť života byla dokonána již v 39 letech! Těla Maurice a jeho sluhy byla 17. srpna 1949 pochována v zahradě misie v Atuntse. Po více než 40 letech byly jeho pozůstatky přeneseny do jeho bývalé farnosti Yerkalo, kde dnes stojí jediný katolický kostel v Tibetu.

V celém Tibetu je dnes okolo 8000 katolíků. Maličké semeno Maurice Tornaye vzešlo. Dne 16. května 1993 byl v Římě papežem Janem Pavlem II. uveden do seznamu blahoslavených.

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 16/2014 přeložil -mp-

„Pohledte na nebeské ptactvo“ (Mt 6,26) (1)

V úsilí popřít samotnou existenci Boha se ateisté odvolávají na teorii evoluce a vyznávají víru v to, že život a jeho překvapivé formy vznikly samy od sebe. Jejich argumenty jsou absurdní, empirické zdůvodnění nulové, navíc evoluční scénář obsahuje mnoho výmyslů, což je vidět na příkladu domnělé evoluce ptáků.

Bujná představivost

Je lehké říci, že ptáci pocházejí z ještěřů a že se jim v průběhu evoluce vyvinula křídla a peří. Ve skutečnosti ale je předělání ještěra na ptáka těžší než předělání jeřábu na letadlo.

Nechci kritizovat své kolegy vědce, kteří uznávají víru v postupnou evoluční proměnu ještěřů na ptáky. Nakonec každý má právo věřit všemu, po čem duše zatouží. Musím ovšem poctivě potvrdit, že „vědecké“ popisy evolučního vývoje ptáků jsou ještě fantastičtější než starověká mytologie nebo pohádky o žabce, která se proměnila v královnu.

Ve vědeckém časopise *Current Biology* se objevuje suggestivní tvrzení: „Během posledních třiceti let nejnovější metody a získané vědecké poznatky ještě více potvrdily evoluční spojení mezi ptáky a jinými dinosaury.“ (J. Klarke, K. Middleton, *Bird Evolution*, „Current Biology“ 2009, Vol. 19, No. 10, s. 350–354). Protože byli nuceni tuto vizi zapracovat do vědeckých faktů, A. M. Heers a K. P. Dial vytvářejí seriózně vypadající sestavu hypotéz objasňujících, jak že to dinosauri začali létat a stali se ptáky: běhali po dvou nohách, mávali předními končetinami; při běhu vyskakovali a mávali předními končetinami; když stáli, vyskakovali a mávali předními končetinami; v běhu vyskakovali, drželi roztažené přední končetiny, mávali předními konče-

tinami a snažili se pohybovat; vystupovali na vyvýšeniny a skákali dolů, přičemž mávali předními končetinami nebo je drželi vodorovně a napodobovali pohyb. To vše je možné najít v jejich vědecké práci publikované v seriózním vědeckém časopise: *From extant to extinct: locomotor ontogeny and the evolution of avian flight*, „Trends in Ecology and Evolution“ 2012, Vol. 27, No. 5, s. 296–304. Odvolávají se na 86 jiných vědeckých publikací, což vzbuzuje dojem skutečné vědy.

Problém je pouze v tom, že ve světě, který nás obklopuje, nespátřujeme běhající a skákající ještěry, kteří by mávali předními končetinami při napodobování letu – zaryli by se totiž tlamou do země, protože jim chybějí pera a křídla. A už vůbec nespátřujeme žádné žijící stvoření, u něž by vyrostla pera v důsledku takového vyskakování. Čili z vědeckého úhlu pohledu má být každá z těch hypotéz odmítnuta jako nezapadající do známých faktů. Neříká se tedy poddávát plodům fantazie jakožto vědeckým tvrzením.

Problém se zkamenělinami

Stejně jako v případě libovolného dnes žijícího zvířete ani zkameněliny neobsahují nic, co by mohlo být považováno za evolučního předka ptáků. „Podivným způsobem“ bez výjimky všechny zkameněliny patří do jakýchsi vedlejších evolučních větví a žádná není přechodnou formou. Ve výše zmíněném článku *Bird Evolution* autoři umístili zjednodušené schéma evolučního řetězce ptáků skládající se z 12 chybějících ohnisek a z 0 (nezmýlil jsem se, z nuly) ohnisek skutečně existujících. Ještě zajímavěji vypadá „strom fylogeneze ptáků“ v článku A. Luocharta a L. Virioli *From snout to beak: the loss of teeth in birds*, „Trends in Ecology and Evolution“ 2011, Vol. 26, No. 12, s. 664–673. Je zde 29 taxonů představujících vedlejší větve, 31 chybějících ohnisek, nula existujících ohnisek a – což je nejzajímavější – přerušovaná linie spojující ptáky s jejich

Poselství Královny míru

„Drahé děti! S radostí jsem i dnes s vámi a všechny vás zvu, děti moje, modlete se, modlete se, modlete se, abyste pochopili lásku, kterou mám k vám. Má láska je silnější než zlo, děti moje, proto přiblížte se k Bohu, abyste pocítili moji radost v Bohu. Bez Boha, děti moje, nemáte budoucnost, nemáte naději ani spasení. Proto zanechte zlo a volte dobro. Já jsem s vámi a s vámi se přimlouvám u Boha za všechny vaše potřeby. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje 25. července 2015

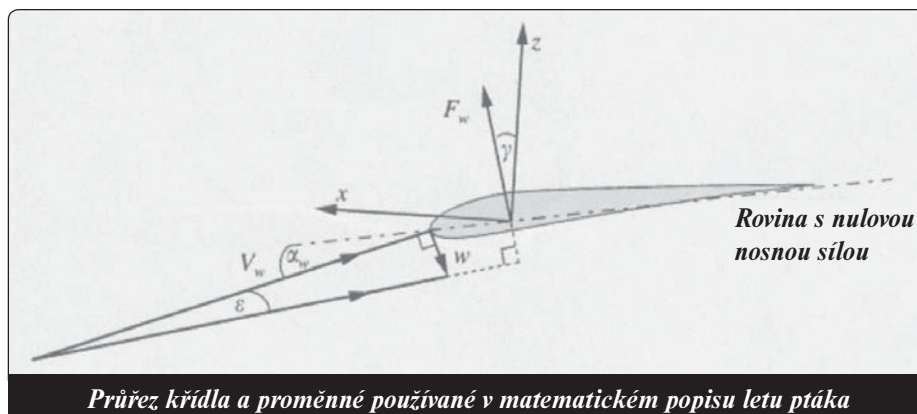
► hypotetickými předky. Čili samotný původ ptáků od neexistujícího hypotetického ještěrovitého předka je natolik nejistý, že musí být naznačen přerušovanou čarou...

Žel, ta dvojitá nejistota se neobjevuje v učebnicích, v encyklopediích a v popularizujících programech, které ukazují ptáky jako živočichy bezprostředně pocházející z ještěrů. Mám dojem, že takové zatvrzelé předkládání výmyslů namísto vědecky doložených faktů je ve výsledku potřebné pouze k jednomu cíli: vytvořit přesvědčení, že existenci světa, který nás obklopuje, a živých stvoření v něm je možné objasnit s pomínutím Boha Stvořitele.

Technologické problémy

Je však možné skutečně pominout geniálního a všemohoucího Stvořitele, pokud se důkladně seznámíme s tím, jak funguje ptačí tělo? Evoluční proměna ještěra v ptáka je neřešitelným konstrukčním úkolem asi tak, jako předělat dokonale vybaveného Rolls-Royce na perfektní letadlo značky Boeing. V ještěrech tak jako v Rolls-Royce je všechno na svém místě, připravené na rychlou jízdu, k navigaci na cestách apod. V ptácích tak jako v Boeingu je všechno připravené k rychlému letu, k navigaci ve vzduchu atd. Není možné prostě přilepit křídla nebo tryskový motor k Rolls-Royce a předstírat, že vznikl Boeing. Stejně tak se nedají připnout ještěrovi na tlapy pířka, aby začal létat.

Jenom samo vytvoření pírek je velmi problematické. Evolucionisté říkají, že pera ptáků a šupiny hadů jsou obdobné, a tím považují celou věc za vyřešenou. Ve skutečnosti se ptačí pero skládá ze stovek háčků poskládaných takovým způsobem, že když se perem mává dolů, vzniká větší odpor vzduchu, než když se mává nahoru. Jak je to možné? Prohlédni si pero pod mikroskopem a přesvědčíš se, že z šupiny se takové technologicky pokročilé zařízení, jako je pero, prostě vytvořit nedá. Samotné přetvoření jedné šupiny na stovky spojených háčků je technicky nemožné (já bych se do takového úkolu nepustil, ani kdybych měl k dispozici dnes všechna dostupná technologická zařízení a nejobsáhlejší inženýrskou vědu světa), a to už nemluvíme o takové změně genetických informací, aby místo šupiny ještěrovi vyrostlo pířko složené ze stovek zmíněných háčků komplikované mikro-

struktury. Dalším problémem by bylo to, že se nemá na pero proměnit pouze jediná šupina, ale všechny.

Pokud si ale myslíme, že ještěr, kterému se najednou (nebo v průběhu milionů let) proměnily šupiny na pera, po vyskakování poletí, jsme na omylu. Ono totiž není pero jako pero – a kdyby mu na zadku vyrostly letky a na křídlech rejdrovací pera nebo tzv. prachové peří, mohl by takový ještěr vyskakovat, jak by chtěl, a ptákem by se nestal.

A co víc, takový ještěr by nevzletěl, ani kdyby mu všechna pera narostla tam, kde je třeba. Opeřený ještěr by běhal a skákal, padal na čumák, ale nikdy by neletěl, stejně jako nejlepší Rolls-Royce by nedojel daleko, kdyby v něm nepomazali odpovídající části motoru a ložisek, a všechny součástky, kde dochází ke tření. Třecí síla je neúprosná a žádný inženýr neuvěří v působení kluzných částí (jako jsou háčky v perech) bez namazání. A my přece víme, že ani jeden ještěr, na rozdíl od ptáků, nemá na zádech tukový hrbol, a i kdyby měl, nebyl by schopen roztírat tuk po všech perech, jak to dělají ptáci (ještěři mají páteř příliš tuhou, neotáčejí se dozadu). Zastánci evoluce se tím ale nezabývají. Jak už jsme se přesvědčili, fakta pro ně mají menší význam než jejich bujná představitost.

Aerodynamické problémy

Kdyby se ale přece jen stal zázrak evoluce a každá šupina na těle ještěra se změnila ve stovky háčků s mikroskopickými úchytkami a kdyby se každé to pířko objevilo na patřičném místě, kdyby mu úplnou náhodou vyrostl tukový hrbol a kdyby se jeho páteř začala otáčet tak, že by bylo možné namazat všechna pířka, i tak bychom měli jedině zpotvořeninu neschopnou samo-

statného fungování. Taková potvůrka by nemohla normálně běhat (pera, a především křídla velmi překážejí v běhu), a na létání by si musela počkat hodně milionů let – alespoň tak učí evolucionisté. Odkudpak by slepé mutace měly vědět, jak vytvořit profil křídla, aby vznikla nosná síla? Lidstvu to trvalo několik tisíc let – ale shromažďovali jsme poznatky usilovně získávané a uvědoměle předávané z pokolení na pokolení. Ale přirozený výběr vůbec neshromažďuje poznatky a eliminuje činitele, které nemohou přinést užitek svými „inovacemi“ vzniklými náhodnými mutacemi. A zcela určitě křídla s nepravidelným profilem nemají žádnou užžitnou hodnotu a jenom překážejí, čímž z okřídleného ještěra čini snadnou kořist pro dravce.

Ale i pokud náhodná evoluce vytvoří odpovídající profil křídla, naše potvůrka dál nebude létat, vyskakování jí příliš nepomůže. Aerodynamické prototypy vyžadují, aby povrch křídel byl přiměřeně veliký v poměru ke hmotě – musí tedy růst křídla (což bude po miliony let výhodné pro dravce, ale ne pro našeho ještěroptáka, který nepřežije v nelitostných podmínkách přírodního výběru) a snižovat se tělesná hmota. Běžné hubnutí nepomůže, takže je třeba čekat miliony let na to, aby náhodné evoluční procesy vymyslely geniální řešení, jaké vidíme u ptáků: duté kosti! Těžko jenom odhadnout pravděpodobnost a počet let potřebných k tomu, aby se u ještěra jeho těžké, morkem naplněné kosti beze škody pro něho proměnily v duté, pevné a lehké kosti ptáka. Čili náš Rolls-Royce nepoletí, i když mu připevníme velká křídla. Je prostě příliš těžký, proto bychom kvůli jeho vzletnutí museli vyměnit konstrukci za lehkou a pevnou.

(Pokračování)

Z *Mihujcie się!* 3/2014 přeložila -vv-

M

*Dám mu vyváznout, neboť je mi oddán,
budu jeho hradem, on zná moje jméno.
Až mě bude volat, odpovím mu,
v soužení s ním budu,
ubráním ho, obdařím ho slávou,
dlouhých let dopřeji mu do sytosti,
ukážu mu svoji spásu.*

Žalm 91

Oznamujeme, že Pán a Dárce života povolal na věčnost
našeho manžela, otce, dědečka a pradědečka

JOSEFA VLČKA

rytíře Řádu sv. Silvestra papeže, předsedu spolku Matice cyrilometodějská,
šéfredaktora týdeníku Světlo, zakladatele Mariánského kněžského hnutí v ČR,
člena Konfederace politických vězňů.

Zesnul tiše v úterý 28. července 2015 v Hospicu na Svatém Kopečku,
zaopatřen svátostmi, v přítomnosti rodiny.

Narodil se 6. června 1920 v Kaňovicích u Frýdku. Studoval gymnázium salesiánů ve Fryštáku, pak v Ostravě. V roce 1948 se oženil s Ludmilou Schönweitzovou, za rok se narodila dcera Jana. Po válce jako generální tajemník Matice cyrilometodějské bojoval za udržení církevního školství. Ve vykonstruovaném politickém procesu byl odsouzen k trestu smrti, trest byl pak změněn na 21 let vězení. Byl 10 let vězněn v Ruzyni, Leopoldově a Jáchymově. Po amnestii v roce 1960 se vrátil do Příbora, kde se mu narodily dcery Marie a Věra. V roce 1968 se stal diecézním tajemníkem Díla koncilní obnovy v Olomouci, po jeho zákazu pastoračním referentem Arcibiskupství olomouckého. Po 2 letech musel být propuštěn, bylo mu určeno dělnické místo. Stále ilegálně vydával náboženskou literaturu, za což byl v 80. letech odsouzen na 20 měsíců, vězněn na Borech. Po listopadu 1989 za čestného předsednictví kardinála Tomáška obnovuje spolek Matice cyrilometodějská, jehož předsedou byl až do své smrti. V roce 1993 se stává šéfredaktorem vznikajícího týdeníku Světlo, v 90. letech uvádí do naší republiky z Itálie Mariánské kněžské hnutí.

Se zesnulým jsme se rozloučili při mši svaté

V PÁTEK 31. ČERVENCE 2015 VE 14 HODIN

v olomoucké katedrále sv. Václava,
odkud byly ostatky převezeny do rodinného hrobu
na Ústředním hřbitově v Olomouci.

REQUIESCAT IN PACE!

Manželka a dcery s rodinami

Pondělí 10. 8. 2015

6:05 Cesta do turecké země (1. díl) **6:25** Národní eucharistický kongres 2015 **7:40** V pohorách po horách – Violík **7:55** Jak potkávat svět – s Jiřím Černým **9:20** Muzeum Kysuckej dediny vo Výchylkovke **9:40** Přejeme si ... **10:00** Léta letí k andělům (60. díl): Petr Coufal **10:20** Na visutém laně **11:30** Odkaz vysočanských předků **11:40** Sedmihlásky – Pekla vdolky **11:45** O Mlsálkovi (4. díl): Jak Kund'aba s Pučlíkem přejeli Mlsálkovi ocásek **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Devítka na Dostavníku 2012 **12:30** Praha, neklidné srdce Evropy **13:35** Tasovický Mojžíš: Klement Maria Hofbauer **14:30** Duchovní malby (5. díl): Ježíšovo veřejné působení **15:00** Noční univerzita: Prof. Jan Sokol, CSc. – Co říká Bible o Stvoření? [P] **16:05** Outdoor Films s Mnislavem Zeleným – Žil jsem a budu žít mezi indiány **17:40** Plavební stupeň Přelouč **18:00** Anton Neuwirth – lékař, filozof, humanista **18:25** Sedmihlásky – Pekla vdolky **18:30** O Mlsálkovi (5. díl): Mlsálek a nafukovací míč **18:40** Putování modrou planetou: Chile a Patagonie **19:20** Ars Vaticana (4. díl) **19:30** Přejeme si ... **20:00** Klapka s ... (68. díl): Luborem Patschem **21:05** Dáno do vínku: Krajčářka z Pobedína **21:20** Na koberečku s Ivanem Krausem **21:30** Průmyslové muzeum Mladějov na Moravě a Mladějovská průmyslová dráha **22:00** Noční univerzita: PhDr. Naděžda Špatenková, Ph.D. – Doprovázení umírajících a pozůstalých **22:30** Terra Santa News: 5. 8. 2015 **22:55** Pro vita mundi (122. díl): PhDr. Daniela E. Komárová **23:45** Kurzy Alfa **0:05** Kulatý stůl – Dialog mezi kulturami.

Úterý 11. 8. 2015

6:05 Koncert Kubína kvarteta v JFO **7:20** Návrat orla skalního do české přírody **7:55** Na jedné lodi (2. díl) **9:00** GOODwillBOY VI. (13. díl) **9:40** Haiti, 75 let přítomnosti salesiánů na Haiti **10:00** Noční univerzita: PhDr. Naděžda Špatenková, Ph.D. – Doprovázení umírajících a pozůstalých **10:35** Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova **10:45** Cesta k andělům (92. díl): Jiří Korda o exorcismu **11:40** Sedmihlásky – Pekla vdolky **11:45** O Mlsálkovi (5. díl): Mlsálek a nafukovací míč **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Ars Vaticana (4. díl) **12:15** Cesta do turecké země (2. díl) **12:35** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **13:40** V pohorách po horách – Violík **13:50** Bradi Barthová **14:10** Přejeme si ... **14:25** Kulatý stůl – Dialog mezi kulturami **16:00** Jde o život (6. díl): Církev I. **17:35** Léta letí k andělům (60. díl): Petr Coufal **18:00** Cirkus Noeland (17. díl): Roberto, Kekulín a kouzelný flašinet **18:30** O Mlsálkovi (6. díl): Jak Mlsálka bolely zuby [P] **18:40** Sedmihlásky – Pekla vdolky **18:45** Přírodní památka Turkov: Mokřad uprostřed velkoměsta **19:10** Už nikdy více Vidomegon **19:35** Zpravodajské Noeviny: 11. 8. 2015 [P] **20:00** Tajemství Jana Pavla II.: Z Fatimy k pádu komunismu **20:45** Řeckokatolický magazín [P] **21:05** Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe **22:00** Cvrlikání **23:10** Terra Santa News: 5. 8. 2015 **23:30** Vlci v Lužici **0:05** Templetonova cena: Mysl a duch.

Středa 12. 8. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 11. 8. 2015 **6:20** Noční univerzita: Prof. Jan Sokol, CSc. – Co říká Bible o Stvoření? **7:25** Průmyslové muzeum Mladějov na Moravě a Mladějovská průmyslová dráha **7:50** Přírodní památka Turkov: Mokřad uprostřed velkoměsta **8:15** Tajemství Jana Pavla II.: Z Fatimy k pádu komunismu **9:00** V postelích POD NEBESY IV. (6. díl) **10:00** Generální audience [L] **11:20** Léta letí k andělům (47. díl): Jaroslav Šindelář **11:45** O Mlsálkovi (6. díl): Jak Mlsálka bolely zuby **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Klapka s ... (68. díl): Luborem Patschem **13:50** Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova **14:00** Dar z Medžugorje **14:25** Na koberečku s Ivanem Krausem **14:35** Až na konec světa **15:40** Zpravodajské Noeviny: 11. 8. 2015 **16:00** Cvrlikání

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

17:10 Umění sklářských mistrů **17:40** Více než diaspora **18:00** Kněz Slanina **18:30** O Mlsálkovi (7. díl): Jak Mlsálek s Vinnetouem a Old Shatterhandem lovili medvěda **18:40** Sedmihlásky – Pekla vdolky **18:45** Doma, to je něco úžasného... **19:35** Přejeme si ... [P] **20:00** Jde o život (7. díl): Církev II. **21:35** Duchovní malby (5. díl): Ježíšovo veřejné působení **22:00** Noční univerzita: P. Marek Vácha, Ph.D. – Umírání a etické otázky s ním spojené [P] **22:30** Modlitba růžence z Fatimy [L] **23:30** Generální audience Svatého otce [P] **0:05** Koncert Kubína kvarteta v JFO.

Čtvrtek 13. 8. 2015

6:05 Bradi Barthová **6:20** Cesta do turecké země (2. díl) **6:40** Řeckokatolický magazín **7:00** Putování modrou planetou: Chile a Patagonie **7:40** Hrdinové víry (5. díl): Matka Vojtěcha **8:50** Ochmelená stopy **9:00** GOODwillBOY VII. (1. díl) **9:30** Klub Valdocco **9:45** Přejeme si ... **10:05** Kulatý stůl – Dialog mezi kulturami **11:40** Sedmihlásky – Pekla vdolky **11:45** O Mlsálkovi (7. díl): Jak Mlsálek s Vinnetouem a Old Shatterhandem lovili medvěda **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Koncert Kubína kvarteta v JFO **13:35** Generální audience Svatého otce **14:05** Hlubinami vesmíru s dr. Miroslavem Pechem a dr. Dušanem Mandátem, 2. díl – Čerenkovovo záření **14:45** Pláč uprostřed ticha **15:25** Cirkus Noeland (17. díl): Roberto, Kekulín a kouzelný flašinet **16:00** Zpravodajské Noeviny: 11. 8. 2015 **16:15** Klapka s ... (68. díl): Luborem Patschem **17:20** V pohorách po horách – Violík **17:30** Budu pomáhat: Maltéžská pomoc **17:40** Ars Vaticana (5. díl) **17:55** Sedmihlásky – Pekla vdolky **18:00** Animované biblické příběhy: Ježíš žije! **18:30** O Mlsálkovi (8. díl): Jak začal Mlsálek trénovat na zimní olympiádu **18:40** Cesta k andělům (92. díl): Jiří Korda o exorcismu **19:35** Přejeme si ... **20:00** Jak potkávat svět – s Petrem Bendem a Pavlem Helanem **21:25** Putování po evropských kláštrech: Karmelitky ze Sittardu [P] **22:00** P. S. **22:10** Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova **22:20** Plavební stupeň Přelouč **22:40** Pod lampou: Vesmír s Jiřím Grygarem – Pod lampou je zpět **0:55** Haiti, 75 let přítomnosti salesiánů na Haiti.

Pátek 14. 8. 2015

6:05 Plavební stupeň Přelouč **6:20** Noční univerzita: P. Marek Vácha, Ph.D. – Umírání a etické otázky s ním spojené **6:55** Čeští salesiáni v Bulharsku **7:10** Cvrlikání **8:15** Vezmi a čti **8:30** Škola křesťanského života a evangelizace **8:45** V pohorách po horách – Kriván **9:00** V postelích POD NEBESY IV. (7. díl) **9:50** Na koberečku s Ivanem Krausem **10:05** Klapka s ... (68. díl): Luborem Patschem **11:10** Duchovní malby (5. díl): Ježíšovo veřejné působení **11:40** Sedmihlásky – Pekla vdolky **11:45** O Mlsálkovi (8. díl): Jak začal Mlsálek trénovat na zimní olympiádu **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si ... **12:20** Na pořadu rodina – Péče o prarodiče **13:25** Ars Vaticana (5. díl) **13:40** Devítka na Dostavníku **14:00** Průmyslové muzeum Mladějov na Moravě a Mladějovská průmyslová dráha **14:30** Tajemství Jana Pavla II.: Z Fatimy k pádu komunismu **15:20** Putování modrou planetou: Chile a Patagonie **16:00** Outdoor Films s Danielem Orálkem – Ultramaraton je můj život **17:30** Legenda jménem

Vesmír: DCŽM Vesmír **17:40** Řeckokatolický magazín **18:00** Strání – obec pod Javorínou **18:25** Sedmihlásky – Pekla vdolky **18:30** O Mlsálkovi (9. díl): Mlsálek je protivný **18:45** Jeziuitské redukce v Paraguaji **19:00** Putování po evropských kláštrech: Karmelitky ze Sittardu **19:30** Kapucíni **19:40** Zprávy z Věčného města: 14. 8. 2015 [P] **20:00** Kulatý stůl – Církev a její věrohodnost **21:35** Přejeme si ... **21:50** Na koberečku s Ivanem Krausem **22:05** Cesta k andělům (92. díl): Jiří Korda o exorcismu **23:00** Hadath Baalbek **23:25** Hlubinami vesmíru s dr. Miroslavem Pechem a dr. Dušanem Mandátem, 2. díl – Čerenkovovo záření **0:10** V pohorách po horách – Violík **0:20** Popelka Nazaretská.

Sobota 15. 8. 2015

6:05 Zprávy z Věčného města: 14. 8. 2015 **6:15** Kapucíni **6:25** Hlubinami vesmíru s dr. Miroslavem Pechem a dr. Dušanem Mandátem, 2. díl – Čerenkovovo záření **7:05** Průmyslové muzeum Mladějov na Moravě a Mladějovská průmyslová dráha **7:30** Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova **7:40** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **8:25** Sedmihlásky – Pekla vdolky **8:30** Cirkus Noeland (17. díl): Roberto, Kekulín a kouzelný flašinet **9:00** Animované biblické příběhy: Ježíš žije! **9:35** GOODwillBOY VII. (2. díl) **10:05** V postelích POD NEBESY IV. (8. díl) **11:00** Příběh o Žofii **11:45** Zprávy z Věčného města: 14. 8. 2015 **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:10** Pod lampou: Vesmír s Jiřím Grygarem – Pod lampou je zpět **14:30** Postřekovský vokyňko: Chodské slavnosti 2015 [L] **15:45** Přejeme si ... **16:05** Cesta do turecké země (2. díl) **16:25** Kapucíni **16:35** Ochmelená stopy **16:45** Pláč uprostřed ticha **17:20** Duchovní malby (6. díl): Ježíšovo utrpení [P] **17:40** Sedmihlásky – Pekla vdolky **17:45** O Mlsálkovi (9. díl): Mlsálek je protivný **18:00** Na Chodsko nejstev ze Strakonice: Chodské slavnosti 2015 [L] **19:10** Tajemství Jana Pavla II.: Z Fatimy k pádu komunismu **20:00** Cesta k andělům (91. díl): Halina Pawłowska **20:55** V pohorách po horách – Klášťov **21:05** Papež František, papež lidí **22:05** Rok vína **22:30** Bradi Barthová **22:45** Zprávy z Věčného města: 14. 8. 2015 **23:00** Dudácké štandry: Chodské slavnosti 2015 [L] **0:05** Budu pomáhat: Maltéžská pomoc **0:15** Noční univerzita: Prof. Jan Sokol, CSc. – Co říká Bible o Stvoření?

Neděle 16. 8. 2015

6:15 Průmyslové muzeum Mladějov na Moravě a Mladějovská průmyslová dráha **6:45** Jak potkávat svět – s Petrem Bendem a Pavlem Helanem **8:15** Karmelitky z Nenshatu **8:30** Putování modrou planetou: Chile a Patagonie **9:05** Angola, země afrického snu **9:30** Kouzlo strun **10:00** Poutní mše svatá z Vavřínečku u Domažlic [L] **11:25** Zprávy z Věčného města: 14. 8. 2015 **11:35** Na koberečku s Ivanem Krausem **11:45** Ars Vaticana (5. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:10** Bez hábitu na živo: z kláštera Milosrdných bratří v Brně **13:35** Cesta k andělům (91. díl): Halina Pawłowska **14:30** Budu pomáhat: Maltéžská pomoc **14:40** Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku **15:20** Noční univerzita: P. Marek Vácha, Ph.D. – Umírání a etické otázky s ním spojené **15:55** Kněz Slanina **16:25** Mikroregion Hornolidečsko **16:55** Sedmihlásky – Na té lúce zelené (CM Varmužova), **17:00** Cirkus Noeland (18. díl): Roberto, Kekulín a dvě sestry **17:30** Animované biblické příběhy: Král se stal sluhou [P] **18:05** Zprávy z Věčného města: 14. 8. 2015 **18:20** Na jedné lodi (6. díl) **19:25** Poselství svatých: Svatý Petr **19:35** Přejeme si ... [P] **20:00** Má vlast: Plumlov **21:40** Řeckokatolický magazín **22:00** Tajemství Jana Pavla II.: Z Fatimy k pádu komunismu **22:50** Strání – obec pod Javorínou **23:10** Cesta do turecké země (2. díl) **23:30** Ars Vaticana (5. díl) **23:45** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:00** Bradi Barthová **0:15** Popelka Nazaretská.

Důstojný pohřeb pro mrtvě narozené i potracené děti

Komise Ministerstva pro místní rozvoj navrhuje novelu zákona o pohřbnictví, která má zabránit tomu, aby pozůstatky mrtvě narozených dětí končily v nemocničních spalovnách, kde dochází k jejich zpopelnění společně s ostatním nemocničním odpadem a lidskými amputáty. Návrh podporuje i Kancelář veřejného ochránce práv, jejíž právník Marek Hanák je členem pracovní komise k novele zákona. Podle něj „není žádný rozumný důvod pro to, aby rodiče dětí, které zemřely ještě před porodem, nemohli požádat o vydání svého mrtvě narozeného dítěte za účelem jeho pietního pohřbení dle svého přání“. Zákonná úprava by proto měla zakotvit právo rodičů na vydání mrtvě narozeného dítěte, včetně např. po spontánním potratu, pro možnost pohřbu.

HPŽ ČR, 15. 7. 2015; ochrance.cz

PRVNÍ SOBOTA NA KLOKOTECH 5. září 2015 s P. Janem Böhmem, vojenským kaplanem 15. Ženíjního pluku v Bechyni, na téma „Jdi a uzdravuj svět“.

Program: 16.00 hod. modlitba Klokotských zpívaných hodin • 16.30 hod. růženc a svátost smíření • 17.00 hod. mše svatá. Poté svátostné požehnání a možnost vykonat pouť ke kapli Dobrá Voda. Srdečně zvou Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkvrněné.

V neděli 30. srpna 2015 v 10.30 hodin v Blatnici pod Svatým Antonínkem u kaple sv. Antonína budeme společně děkovat za úrodu při **DOŽÍNKOVÉ POUTI**. Mši svatou bude sloužit Mons. Josef Hrdlička, pomocný biskup olomoucký.

SVATÝ KOPEČEK U OLOMOUCE

Matice svatokopecká pořádá **v sobotu 15. 8. 2015 v době od 12 do 17 hodin tradiční komentovanou prohlídku svatokopecké baziliky a přilehlého areálu**. Výklad v bazilice vždy v celou hodinu, v ostatních prostorách průběžně.

Ve dnech 16.–18. srpna 2015 se konají ve svatokopecké bazilice **odpuštěkové slavnosti. Mše svatá:** v neděli v 7.30, 9.00, 10.30 a 15.00 hod. • v pondělí a v úterý v 9.00 a 17.00 hod. • mezi mšemi bude adorace.

Do poloviny září lze zhlédnout v Muzeu Matice svatokopecké (vchod severními vraty u ambitu baziliky) **výstavu svatých obrázků** zapůjčenou sběratelem Ing. Mošou. Otevřeno v sobotu 12.00–17.00 hod., v neděli 10.00–17.00 hod.

SIGNALY.CZ hledají programátora. Komunitní web pro křesťanskou mládež hledá PHP programátora. Možné i na částečný úvazek nebo jako dlouhodobá brigáda pro studenty. **Kontakt:** vyvoj@signaly.cz. **Web:** www.signaly.cz.

Liturgická čtení

Neděle 9. 8. – 19. neděle v mezidobí

1. čt.: 1 Král 19,4–8
Ž 34(33),2–3.4–5.6–7.8–9
Odp.: 9a (*Okuste a vízte, jak je Hospodin dobrý.*)
2. čt.: Ef 4,30–5,2
Ev.: Jan 6,41–51

Pondělí 10. 8. – svátek sv. Vavřince

1. čt.: 2 Kor 9,6–10
Ž 112(111),1–2.5–6.7–8.9
Odp.: 5a (*Blaze muži, který se slitovává a přičňuje.*)
Ev.: Jan 12,24–26

Úterý 11. 8. – památka sv. Kláry

1. čt.: Dt 31,1–8
Ž Dt 32,3–4a.7.8.9+12
Odp.: 9a (*Hospodinovým podílem je lid jeho.*)
Ev.: Mt 18,1–5.10.12–14

Středa 12. 8. – nez. památka

sv. Jany Františky de Chantal
1. čt.: Dt 34,1–12
Ž 66(65),1–3a.5+8.16–17
Odp.: srov. 20a+9a (*Bůh buď veleben; on dal život naší duši.*)
Ev.: Mt 18,15–20

Čtvrtek 13. 8. – nez. památka

sv. Ponciána a Hippolyta
1. čt.: Joz 3,7–10a.11.13–17
Ž 114(113A),1–2.3–4.5–6
Odp.: *Aleluja.*
Ev.: Mt 18,21–19,1

Pátek 14. 8. – památka

sv. Maxmiliána Marie Kolbeho
1. čt.: Joz 24,1–13
Ž 136(135),1–3.16–18.21–22+24
Odp.: *Jeho milosrdenství trvá navěky. Nebo: Aleluja.*
Ev.: Mt 19,3–12

večer:

1. čt.: 1 Kron 15,3–4.15–16; 16,1–2
Ž 132(131),6–7.9–10.13–14
Odp.: 8 (*Vstaň, Hospodine, vejdí na místo svého odpočinku ty i tvá vznešená archa!*)
2. čt.: 1 Kor 15,54–57
Ev.: Lk 11,27–28

Sobota 15. 8. – slavnost Nanebevzetí Panny Marie

1. čt.: Zj 11,19a; 12,1.3–6a.10ab
Ž 45(44),10b.11a+12a.16
Odp.: srov. 10b (*Královna stojí po tvé pravici ve zlatém rouchu.*)
2. čt.: 1 Kor 15,20–27a
Ev.: Lk 1,39–56

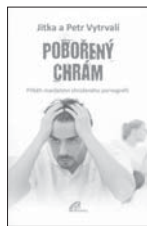
BREVIÁŘ PRO LAIKY

8. – 15. SRPNA 2015

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 9. 8.		PO 10. 8.		ÚT 11. 8.		ST 12. 8.		ČT 13. 8.		PÁ 14. 8.		SO 15. 8.	
Antifona	1028	1148	1708	1924	1741	1961	1075	1197	1091	1214	1708	1924	1469	1654
Žalm	783	881	786	884	786	884	783	881	783	881	786	884	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	1029	1148	1708	1925	1742	1961	1076	1197	1091	1214	1708	1925	1469	1654
Antifony	1030	1149	1463	1646	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1470	1655
Žalmy	1030	1150	813	914	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	813	914
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1463	1647	1743	1962	1079	1201	1095	1218	1710	1926	1470	1655
Antifona k Zach. kantiku	709	800	1463	1647	1743	1963	1080	1202	1095	1218	1467	1652	1471	1655
Prosby	1033	1153	1711	1927	1744	1963	1080	1202	1095	1219	1711	1927	1471	1656
Závěrečná modlitba	709	800	1463	1647	1465	1649	1613	1650	1466	1651	1467	1652	1471	1656
Modlitba během dne:														
Hymnus	1034	1157	792	890	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1112	1237	1264	1402
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1472	1657
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1265	1403
Krátké čtení	1037	1157	1713	1930	1069	1190	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1472	1657
Závěrečná modlitba	709	800	1463	1647	1069	1191	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1472	1656
Nešpory:														
SO 8. 8.														
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1714	1932	1746	1965	1085	1208	1101	1225	1473	1658
Antifony	1025	1144	1040	1159	1464	1648	1071	1193	1086	1209	1102	1226	1468	1653
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1715	1932	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1649	1866
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1464	1648	1749	1968	1089	1212	1105	1229	1468	1653
Ant. ke kant. P. M.	709	800	710	801	1464	1648	1750	1969	1090	1212	1105	1229	1468	1653
Prosby	1028	1147	1043	1163	1718	1936	1750	1969	1090	1212	1105	1229	1468	1660
Záv. modlitba	709	800	709	800	1463	1647	1465	1649	1613	1650	1466	1651	1469	1654
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1238	1374

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

POBOŘENÝ CHRÁM • PŘÍBĚH MANŽELSTVÍ OHROŽENÉHO PORNOGRAFIÍ

Jitka a Petr Vytřvalí • Předmluva

PhDr. Jaroslav Šturma

Skutečné svědectví manželů, jejichž vztah byl vystaven velké zatěžkávací zkoušce. Co jim pomohlo obstát? Kniha ukazuje sílu manželské lásky, která je věrná nejen tehdy, když se vše daří, ale doprovází a podporává partnera i v době krize a pomáhá mu k novému začátku. Tak se z prožitku utrpení a bolesti může zrodit nová kvalita manželského vztahu.

Paulínky • Brož., 120x185 mm, 80 stran, 99 Kč

RŮST V NADPŘIROZENÉM ŽIVOTĚ

Otec Jeroným • Z francouzských originálů

přeložil Oldřich Selucký • Redaktor Pavel

Kolmačka • Předmluva Otec M. Mikuláš

Otec Jeroným rád opakoval, že v duchovním životě je třeba „stavět na pevných základech“. Kniha *Růst v nadpřirozeném životě* seznamuje jednoduchým způsobem se zákony života s Bohem. Láska k modlitbě, má-li dojít svého cíle, musí být osvětlena přesným poznáním. Otec Jeroným podává čtenáři pomocnou ruku, aby se na cestě k Bohu vyvaroval omylů a neztratil odvahu.

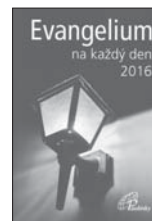
Triáda • Brož., přebal, 145x189 mm, 100 stran, 196 Kč

EVANGELIUM NA KAŽDÝ DEN 2016

Každodenní průvodce kapesního formátu pro ty, kdo touží číst a rozjímat evangelium v rytmu liturgie církve. Evangelium

ni úryvek příslušného dne je doprovázen krátkým komentářem, jehož autorem pro rok 2016 je Silvano Fausti. Evangelium je uvedeno každý den v plném znění, je zde vždy i odkaz na ostatní liturgická čtení a informace o slavnosti svátku či památce daného dne.

Paulínky • Brož., 99x145 mm, 480 stran, 99 Kč

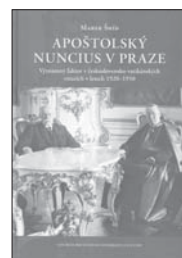

APOŠTOLSKÝ NUNCIUS V PRAZE • VÝZNAMNÝ FAKTOR V ČESKOSLOVENSKO-VATIKÁNSKÝCH VZTAZÍCH V LETECH 1920–1950

Marek Šmíd • Odpovědný redaktor Jan Vybíral • Předmluva Dominik kardinál Duka, arcibiskup pražský

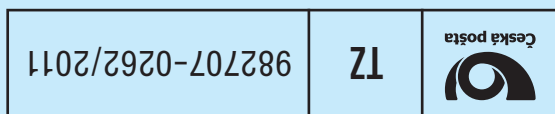
Předkládaná monografie rekonstruuje podrobný, komplexní a věrný svět apoštolského nuncia v Praze v letech 1920–1950. Do značné míry proto autor rozlišuje, z jakých poměrů a v jaké době do Československa nuncius přicházel, jaké diplomatické zkušenosti měl za sebou a jaké povědomí si o Československu před příjezdem do Prahy utvořil. Jádrem práce je nunciův pobyt v zemi, kde se vatikánské představy srážely s československými, a současně nunciovy názory s očekáváními státního sekretariátu, což z každé nové diplomatické mise činilo jedinečnou zkušenost. Postava každého apoštolského nuncia byla do značné míry fenoménem československo-vatikánských vztahů první poloviny 20. století, do níž se současně zrcadlily nejen všechny politické, náboženské, kulturní, sociální a hospodářské jevy malé středoevropské republiky, ale též odráželo úskalí a překážky doby.

CDK (Centrum pro studium demokracie a kultury) • Váz., A5, 544 stran, 398 Kč

Po dobu letních prázdnin bude v naší prodejně v Olomouci na Dolním náměstí v sobotu zavřeno.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 – IČO 533866. Tiskne 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: šéfredaktor Josef Váček, redaktor Mgr. Daniel Dehner. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávkový týdeník: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrací značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.